

BACHELOROPLEIDINGEN

KUNST EN CULTUUR

FACULTEIT DER GEESTESWETENSCHAPPEN

UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

QANU
Catharijnesingel 56
PO Box 8035
3503 RA Utrecht
The Netherlands

Telefoon: +31 (0) 30 230 3100
E-mail: support@qanu.nl
Internet: www.qanu.nl

Projectnummer: Q0721

© 2019 QANU

Tekst en cijfermateriaal uit deze uitgave mogen, na toestemming van QANU en voorzien van bronvermelding, door middel van druk, fotokopie, of op welke andere wijze dan ook, worden overgenomen.

INHOUDSOPGAVE

RAPPORT OVER DE BACHELOROPLEIDINGEN CULTUURWETENSCHAPPEN, KUNSTGESCHIEDENIS, MUZIEKWETENSCHAP EN THEATERWETENSCHAP VAN DE UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM	5
ADMINISTRATIEVE GEGEVENS VAN DE OPLEIDINGEN.....	5
ADMINISTRATIEVE GEGEVENS VAN DE INSTELLING	6
SAMENSTELLING VAN HET PANEL.....	6
WERKWIJZE VAN HET PANEL	6
SAMENVATTEND OORDEEL VAN HET PANEL	11
BEHANDELING VAN DE STANDAARDEN UIT HET BEOORDELINGSKADER VOOR DE BEPERKTE OPLEIDINGSBEOORDELING	19
BIJLAGEN	41
BIJLAGE 1: BEOOGDE LEERRESULTATEN	43
BIJLAGE 2: OVERZICHT VAN DE PROGRAMMA'S	51
BIJLAGE 3: BEZOEKPROGRAMMA	56
BIJLAGE 4: BESTUDEERDE EINDWERKEN EN DOCUMENTEN	57

Dit rapport is vastgesteld op 10 december 2019.

RAPPORT OVER DE BACHELOROPLEIDINGEN CULTUURWETENSCHAPPEN, KUNSTGESCHIEDENIS, MUZIEKWETENSCHAP EN THEATERWETENSCHAP VAN DE UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

Dit rapport volgt het Beoordelingskader Accreditatiestelsel Hoger Onderwijs Nederland voor de beperkte opleidingsbeoordeling van de NVAO (d.d. september 2018).

ADMINISTRATIEVE GEGEVENS VAN DE OPLEIDINGEN

Bacheloropleiding Cultuurwetenschappen

Naam van de opleiding:	Cultuurwetenschappen
CROHO-nummer:	50004
Niveau van de opleiding:	bachelor
Oriëntatie van de opleiding:	academisch
Aantal studiepunten:	180 EC
Afstudeerrichtingen:	-
Locatie:	Amsterdam
Variant:	voltijd
Onderwijstaal:	Nederlands
Inleverdatum NVAO:	01/05/2020

Bacheloropleiding Kunstgeschiedenis

Naam van de opleiding:	Kunstgeschiedenis
CROHO-nummer:	56824
Niveau van de opleiding:	bachelor
Oriëntatie van de opleiding:	academisch
Aantal studiepunten:	180 EC
Afstudeerrichtingen:	-
Locatie:	Amsterdam
Varianten:	voltijd, deeltijd
Onderwijstaal:	Nederlands
Inleverdatum NVAO:	01/05/2020

Bacheloropleiding Muziekwetenschap

Naam van de opleiding:	Muziekwetenschap
CROHO-nummer:	56700
Niveau van de opleiding:	bachelor
Oriëntatie van de opleiding:	academisch
Aantal studiepunten:	180 EC
Afstudeerrichtingen:	-
Locatie:	Amsterdam
Varianten:	voltijd, deeltijd
Onderwijstaal:	Nederlands
Inleverdatum NVAO:	01/05/2020

Bacheloropleiding Theaterwetenschap

Naam van de opleiding:	Theaterwetenschap
CROHO-nummer:	56702
Niveau van de opleiding:	bachelor
Oriëntatie van de opleiding:	academisch
Aantal studiepunten:	180 EC
Afstudeerrichtingen:	-

Locatie: Amsterdam
Varianten: voltijd, deeltijd
Onderwijstaal: Nederlands
Inleverdatum NVAO: 01/05/2020

Het bezoek van het visitatiepanel Kunst en Cultuur aan de Faculteit der Geesteswetenschappen van de Universiteit van Amsterdam vond plaats op 15,16 en 17 mei 2019.

ADMINISTRATIEVE GEGEVENS VAN DE INSTELLING

Naam van de instelling: Universiteit van Amsterdam
Status van de instelling: bekostigde instelling
Resultaat instellingstoets: positief

SAMENSTELLING VAN HET PANEL

De NVAO heeft op 28 januari 2019 ingestemd met de samenstelling van het panel. Het panel dat de bacheloropleidingen Cultuurwetenschappen, Kunstgeschiedenis, Muziekwetenschap en Theaterwetenschap beoordeelde bestond uit:

- Prof. dr. J. (Jan) Baetens, hoogleraar Algemene Literatuurwetenschap en Culturele Studies aan de KU Leuven (België) [voorzitter];
- Prof. dr. P.B.M. (Paul) van den Akker, hoogleraar Kunstgeschiedenis aan de Open Universiteit;
- Prof. dr. K. (Karel) Vanhaesebrouck, hoogleraar Theater- en Cultuurgeschiedenis aan de Université Libre de Bruxelles (België);
- Prof. dr. H.J.G. (Henri) Beunders, hoogleraar Ontwikkelingen in de Publieke Opinie aan de Erasmus Universiteit Rotterdam;
- Prof. dr. M. (Mark) Delaere, gewoon hoogleraar Musicologie aan de KU Leuven (België);
- M. (Mirjam) Deckers BA, masterstudent van de research master Arts & Culture aan de Rijksuniversiteit Groningen [student-lid];
- Prof. dr. A. (Ann) Rigney, hoogleraar Comparative Literature aan de Universiteit Utrecht [referent].

Het panel werd ondersteund door dr. F. (Fiona) Schouten en P. (Petra) van den Hoorn MSc die optraden als secretaris.

WERKWIJZE VAN HET PANEL

De beoordeling van de bacheloropleidingen Cultuurwetenschappen, Kunstgeschiedenis, Muziekwetenschap en Theaterwetenschap aan de Faculteit der Geesteswetenschappen van de Universiteit van Amsterdam was onderdeel van de visitatiegroep Kunst en Cultuur. Van februari 2019 tot en met november 2019 beoordeelde het panel in totaal 34 opleidingen aan 10 universiteiten. Het cluster bestond uit de volgende deelnemende instellingen: Erasmus Universiteit Rotterdam, Universiteit Leiden, Open Universiteit, Rijksuniversiteit Groningen, Maastricht University, Universiteit van Amsterdam, Tilburg University, Radboud Universiteit, Universiteit Utrecht en Vrije Universiteit Amsterdam.

Het cluster Kunst en Cultuur heeft de logistieke en praktische begeleiding van de visitatie en de rapportage uitbesteed aan evaluatiebureau QANU. Dr. Fiona Schouten begeleidde het cluster als coördinator van QANU. Dr. Fiona Schouten, Petra van den Hoorn MSc en dr. Jesseka Batteau traden op als secretaris in het cluster.

Het visitatiepanel

Voor elk bezoek is een (sub)panel samengesteld, waarbij rekening is gehouden met de expertise, onafhankelijkheid en beschikbaarheid van de panelleden. Het volledige visitatiepanel bestond uit de volgende leden:

- Prof. dr. J. (Jan) Baetens [voorzitter]
- Prof. dr. A. (Annick) Schramme [voorzitter]
- Prof. dr. P.B.M. (Paul) van den Akker
- Dr. J. (Jeroen) Boomgaard
- Prof. dr. R.L. (Rosemarie) Buikema
- Prof. dr. A.S. (Ann-Sophie) Lehmann
- Prof. dr. K. (Karel) Vanhaesebrouck
- Prof. dr. H.J.G. (Henri) Beunders
- Em. prof. dr. S.L. (Sible) de Blaauw
- Drs. A.N. (Lex) ter Braak
- Em. prof. dr. C.A. (Claudine) Chavannes-Mazel
- Prof. dr. P.A.J.M. (Peter-Arno) Coppen
- Drs. P.H.G.J. (Patrick) Cramers
- Prof. dr. M. (Mark) Delaere
- Prof. dr. M. (Mark) Deuze
- Prof. dr. A. (Alexander) Dhoest
- Drs. M.J. (Marie-Jose) Eijkemans
- Em. prof. dr. R.E.O. (Rudi) Ekkart
- Prof. dr. phil. W.D. (Wolf-Dieter) Ernst
- Prof. dr. J.B.H. (Johan) de Haan
- Prof. dr. K. (Koenraad) Jonckheere
- Prof. dr. S. (Susan) Legene
- Prof. dr. P. (Philippe) Meers
- Drs. Y.H.M. (Yoeri) Meessen
- Prof. dr. J. (Joost) Raessens
- Dr. M. (Margriet) Schavemaker
- Drs. E.A.M. (Liesbeth) Schöningh
- Prof. dr. C.B. (Cas) Smithuijsen
- Dr. M.T.A. (Marie-Therese) van Thoor
- Prof. dr. E. (Lies) Wesseling
- Dr. M (Marlous) Willemsen
- M (Mirjam) Deckers BA [student-lid]
- S.W.J. (Stef) van Ool BA [student-lid]
- V.L. (Vivian) van Slooten MA [student-lid]
- E.M. (Eeke) van der Wal MA [student-lid]
- Prof. dr. A. (Ann) Rigney [referent Universiteit van Amsterdam]
- Em. prof. dr. C. (Carel) Jansen [referent Taal en Cultuur Studies Universiteit Utrecht]
- Prof. dr. E.J. (Liesbeth) Korthals Altes [referent Taal en Cultuur Studies Universiteit Utrecht]
- Dr. J.W. (Jan Willem) Honig [referent Taal en Cultuur Studies Universiteit Utrecht]
- Prof. dr. D. (Dominiek) Sandra [referent Taal en Cultuur Studies Universiteit Utrecht]
- Dr. K.E. (Kim) Knibbe [referent Taal en Cultuur Studies Universiteit Utrecht]

Vorbereiding

Op 10 september 2018 vond de voorzitterstraining plaats. Daarbij informeerde QANU de panelvoorzitter over zijn rol tijdens de visitaties. Ook werd hij geïnformeerd over de van toepassing zijnde beoordelingskaders, de werkwijze en de planning van bezoeken en rapportage. Het panel kwam voor de eerste keer bijeen in een startvergadering op 14 januari 2019, waarin de beoordelingskaders, het visitatieproces en de planning aan bod kwamen. Tevens werd een werkwijze voor de visitaties afgesproken.

De coördinator stelde een bezoekprogramma op in overleg met de contactpersonen van de faculteit. De faculteit selecteerde vervolgens voor elke gespreksronde representatieve gesprekspartners. Het bezoekprogramma is in dit rapport opgenomen als bijlage 3.

In de aanloop naar het visitatiebezoek aan de Universiteit van Amsterdam ontving QANU de zelfevaluatie rapporten van de opleidingen en stuurde deze door aan de panelleden. De coördinator en panelvoorzitter maakten een selectie van 8-10 eindwerken van elk van de te beoordelen opleidingen. Deze eindwerken werden geselecteerd uit een lijst van afgestudeerden over de periode 01-06-2017 tot 30-09-2018. Daarbij hielden de coördinator en voorzitter rekening met variatie in onderwerpkeuze, afstudeervariant, begeleiding en beoordeling.

Bij de scriptieselectie werd rekening gehouden met de voorwaarden die de NVAO stelt wanneer minder dan 15 scripties worden geselecteerd. De bacheloropleidingen delen dezelfde, facultaire bachelorexamencommissie. Ook is er sprake van overlap in de programma's. Studenten in alle vier de opleidingen volgen de vakken Cultuur en samenleving (6 EC) en Wetenschapsfilosofie (Kunst- en cultuurwetenschappen) (6 EC). Tijdens het bezoek begreep het panel dat deze gemeenschappelijke basis nog wordt uitgebreid met een gezamenlijk vak van 6 EC. De vier bacheloropleidingen delen voorts 11 algemene eindtermen.

De panelleden bestudeerden het zelfevaluatie rapport, de eindwerken en de bijbehorende beoordelingsformulieren en stuurden hun bevindingen op naar de secretaris. De secretaris verzamelde de vragen en opmerkingen van het panel in een document en verspreidde dit onder de panelleden.

Voorafgaand aan het bezoek hield het panel een vooroverleg waarin de voorlopige bevindingen naar aanleiding van de zelfevaluatie rapporten, de gelezen scripties en de taakverdeling ter sprake kwamen.

Bezoek

Het visitatiebezoek aan de Universiteit van Amsterdam vond plaats op 15, 16 en 17 mei 2019. Voorafgaand aan en tijdens het bezoek bestudeerde het panel aanvullend materiaal. Een overzicht van dit materiaal is te vinden in bijlage 4. Het panel sprak met studenten en docenten, het management en verantwoordelijken, alumni en vertegenwoordigers van de examencommissie. Tevens bood het panel studenten en docenten de gelegenheid om informeel met het panel te spreken tijdens een inloopspreekuur. Van deze gelegenheid is geen gebruik gemaakt.

Het panel beëindigde het bezoek met een intern overleg om de voorlopige bevindingen te formuleren. Ter afsluiting van het bezoek gaf de voorzitter een publieke mondelinge toelichting, waarin hij de voorlopige indrukken en algemene observaties van het panel presenteerde.

Consistentie en ijking

De consistentie in de beoordeling werd op diverse manieren geborgd:

1. Het panel werd zodanig samengesteld dat de voorzitter en een aantal panelleden bij meerdere visitatiebezoeken aanwezig waren.
2. De coördinator was aanwezig bij het opstellen van de voorlopige bevindingen aan het eind van elk bezoek.

Rapportage

De eerste en tweede secretaris schreven een conceptrapport op basis van de bevindingen van het panel en legden dat intern voor bij QANU voor een collegiale toets. Daarna vroeg de secretaris de panelleden om het rapport te bekijken en van feedback te voorzien. Na verwerking van de feedback en na akkoord van het panel stuurde de coördinator het rapport naar de faculteit met het verzoek om feitelijke onjuistheden te melden. De feitelijke onjuistheden werden na overleg tussen de coördinator en de voorzitter door de secretaris gecorrigeerd. Vervolgens werd het rapport door het panel vastgesteld en toegestuurd aan de Faculteit en aan het College van Bestuur van de universiteit.

Definitie oordelen

In overeenstemming met het Beoordelingskader voor de beperkte opleidingsbeoordeling van de NVAO heeft het panel de volgende definities voor de beoordeling van de afzonderlijke standaarden gehanteerd:

Basiskwaliteit

De kwaliteit die in internationaal perspectief redelijkerwijs mag worden verwacht van een associate degree-, bachelor- of masteropleiding binnen het hoger onderwijs.

Voldoet

De opleiding voldoet op de standaard aan basiskwaliteit.

Voldoet ten dele

De opleiding voldoet in belangrijke mate aan basiskwaliteit op de standaard maar er zijn verbeteringen nodig om volledig aan de standaard te voldoen.

Voldoet niet

De opleiding voldoet niet aan basiskwaliteit op de standaard.

In overeenstemming met het Beoordelingskader voor de beperkte opleidingsbeoordeling van de NVAO heeft het panel de volgende definities gehanteerd voor de beoordeling van de opleiding als geheel:

Positief

Op alle standaarden 'voldoet'.

Positief onder voorwaarden

Standaard 1 'voldoet' en maximaal op twee standaarden een 'voldoet ten dele' waarbij het panel het opleggen van voorwaarden adviseert.

Negatief

In de volgende situaties:

- 'voldoet niet' op een of meer standaarden;
- 'voldoet ten dele' op standaard 1;
- 'voldoet ten dele' op een of twee standaarden waarbij het panel niet adviseert om voorwaarden op te leggen;
- op drie of meer standaarden 'voldoet ten dele'.

SAMENVATTEND OORDEEL VAN HET PANEL

Bacheloropleiding Cultuurwetenschappen

Beoogde leerresultaten

Het panel stelt vast dat de bacheloropleiding Cultuurwetenschap een heldere profilering heeft, die herkenbaar is uitgewerkt in de beoogde leerresultaten. De opleiding kent een set met de andere bacheloropleidingen gedeelde eindtermen, die volgens het panel een goede weergave vormen van het wetenschappelijk bachelorniveau en duidelijk en concreet geformuleerd zijn. Daarnaast kent de opleiding een aantal specifieke beoogde leerresultaten die op de eigen profilering zijn toegesneden en de Dublin-descriptoren weerspiegelen. Mooi is volgens het panel dat in deze opleidingsspecifieke leerresultaten per eindterm de vakken genoemd staan waarin die aan bod komt. Zo krijgen de eindtermen een duidelijke en concrete invulling.

Het panel acht de profilering van de bacheloropleiding Cultuurwetenschappen aan de hand van de vier perspectieven cultuurgeschiedenis, cultuursociologie, cultuurtheorie en cultuurpolitiek helder en ziet die vertaald in de opleidingsspecifieke eindtermen. Het beveelt de opleiding aan goed te doordenken in hoeverre haar profiel disciplinair, multidisciplinair en/of interdisciplinair is. Het adviseert de opleiding studenten een sterkere disciplinaire basis mee te geven van waaruit ze andere disciplines kunnen benaderen. In die context kan het panel zich vinden in een mogelijke herprofilering van de opleiding op twee van de vier perspectieven, namelijk cultuursociologie en cultuurpolitiek (specifiek museologie en beleid). Deze keuze sluit aan bij de aan de faculteit aanwezige expertise en scheidt een duidelijker aansluiting bij het beroepenveld.

Onderwijsleeromgeving

Het panel stelt vast dat de opleiding een duidelijke en doordachte structuur en opbouw kent, passende en gevarieerde werkvormen hanteert en zich onderscheidt door haar samenwerking met Amsterdamse culturele instellingen. De opleiding is studeerbaar dankzij een mooi tutorsysteem, voldoende begeleiding en ondersteuning en duidelijke scriptietrajecten. Wel is het aan te bevelen studenten goed te monitoren in hun ambities met betrekking tot de eindwerken, om te voorkomen dat zij zichzelf te veel druk opleggen. De opleiding beschikt over voldoende en gekwalificeerd, toegewijd personeel. Wel constateert het panel dat met betrekking tot werkdruk voor docenten een kritische grens is bereikt en dat de kwaliteit van het onderwijsprogramma bij voortdurende van de huidige situatie onder druk zal komen te staan. Het panel adviseert op dit punt op zeer korte termijn maatregelen te treffen. Hierbij is het volgens het panel nodig de individuele opleiding ruimte en autonomie te geven om maatregelen te bepalen. Ook adviseert het om de opleidingscommissie hierbij goed te betrekken. Ten slotte zou de huidige instroom moeten worden bewaakt om te voorkomen dat grotere aantallen studenten leiden tot verdere verhoging van de werkdruk.

De bacheloropleiding Cultuurwetenschappen heeft een helder vormgegeven en goed doordacht programma, waarin vier leerlijnen de verschillende perspectieven (cultuurgeschiedenis, cultuurtheorie, cultuursociologie en cultuurpolitiek) omvatten. De opleiding besteedt veel aandacht aan de academische vaardigheden enerzijds en het professionele veld anderzijds. Het panel adviseert het vaardighedenonderwijs nog te versterken door een beargumenteerde keuze te maken uit de waaier aan onderzoeksmethoden die in het verlengde liggen van de onderwezen disciplines. Ook beveelt het panel de opleiding aan om studenten duidelijk te maken waar disciplines samenkomen en hen te laten reflecteren op de stap van disciplinair naar multidisciplinair en/of interdisciplinair onderzoek. De voorgenomen keuze voor twee van de vier perspectieven, te weten cultuursociologie en cultuurpolitiek, vormt volgens het panel een goede gelegenheid om meer disciplinaire vorming en verdieping te bereiken, van waaruit multi- en interdisciplinariteit kunnen worden benaderd. Ook vormt deze herziening een kans om een sterkere focus in de keuzevakken van het derde bachelorjaar te bewerkstelligen.

Het panel is te spreken over het derdejaarsvak I Amsterdam, dat intensief en gevarieerd is vormgegeven en de samenwerking met Amsterdamse culturele instellingen aangaat. Het beveelt aan

dit vak als visitekaartje naar de start van het curriculum te verplaatsen. Omdat veel vakken ook door studenten van buiten de opleiding worden gevolgd, is er sprake overlap tussen vakken doordat docenten kennislacunes moeten overbruggen. Het panel adviseert het opleidingsmanagement, dat zich hiervan bewust is, te overdenken of betere afstemming tussen docenten en opleidingen hier tot verbetering kan leiden. Met betrekking tot het scriptietraject waardeert het panel de begeleiding in thematische groepen; een tweede lezer hierbij is aan te bevelen wanneer de expertise van deze begeleider niet geheel aansluit bij de thematiek van de scriptie of bij multi- of interdisciplinaire scripties.

Toetsing

Het panel stelt vast dat de toetsing binnen de opleiding adequaat en passend is vormgegeven. De toetsvormen zijn voldoende gevarieerd en de procedures zijn duidelijk vastgelegd in het toetsbeleid. Het panel beveelt de opleiding Cultuurwetenschappen bijzonder aan om na te gaan hoe de toetsing zo kan worden ingericht dat de werklust voor docenten en studenten omlaag gebracht kan worden zonder dat ze aan effectiviteit inboet. Hierbij valt te denken aan minder frequent en meer formatief toetsen. Om de toetsing veelzijdiger te maken zou de opleiding kunnen overwegen een deel van de schriftelijke toetsen door mondelinge te vervangen. Ook zou ze kunnen onderzoeken in hoeverre digitale toetsvormen en *blended learning* een waardevolle toevoeging zouden zijn. De toetsing van de scripties functioneert naar behoren, mede dankzij een mooi ontworpen beoordelingsformulier dat goed wordt ingevuld. Het panel raadt Cultuurwetenschappen aan het vierogenprincipe systematisch te gaan toepassen bij de scriptiebeoordeling, zoals dat bij Theaterwetenschap en Muziekwetenschap al gebeurt. Het prijst de proactieve examencommissie, die veel werk verzet om de kwaliteitsborging rondom toetsing en het bewustzijn van het belang daarvan onder docenten te stimuleren.

Gerealiseerde leerresultaten

Het panel is tevreden met het niveau van de eindwerken die het heeft gelezen van alle vier de bacheloropleidingen. Een aantal van de scripties van Cultuurwetenschappen is ambitieus opgezet en beoogt multi- of interdisciplinair onderzoek af te leveren, wat een enkele keer tot een minder bevredigend resultaat leidt. Andere scripties vallen juist op door het gedegen onderzoek en de originele thematiek. Eén scriptie noemt het panel onvoldoende vanwege een onduidelijke vraagstelling die leidt tot een te beperkt kritisch-academisch gehalte. Aangezien de beoordelaars dit euvel zelf beschrijven op het beoordelingsformulier en daarbij de keuze voor een voldoende beoordeling expliciet motiveren, heeft het panel er alle vertrouwen in dat het hier een eenmalig en niet-representatief geval betreft. De alumni komen doorgaans goed terecht en ondervinden geen aansluitingsproblemen in een vervolgopleiding op masterniveau.

Bacheloropleiding Kunstgeschiedenis

Beoogde leerresultaten

Het panel stelt vast dat de bacheloropleiding Kunstgeschiedenis een heldere profilering heeft, die herkenbaar is uitgewerkt in de beoogde leerresultaten. De opleiding kent een set met de andere bacheloropleidingen gedeelde eindtermen, die volgens het panel een goede weergave vormen van het wetenschappelijk bachelorniveau en duidelijk en concreet geformuleerd zijn. Daarnaast kent de opleiding een aantal specifieke beoogde leerresultaten die op de eigen profilering zijn toegesneden en de Dublin-descriptoren weerspiegelen. Mooi is volgens het panel dat in deze opleidingsspecifieke leerresultaten per eindterm de vakken genoemd staan waarin die aan bod komt. Zo krijgen de eindtermen een duidelijke en concrete invulling.

Het panel is te spreken over de objectgerichte benadering, waaruit interpretatie volgt, en het westerse perspectief van de bacheloropleiding Kunstgeschiedenis. Het constateert dat dit perspectief gepaard gaat met een duidelijk oog voor aspecten van globalisering, dekolonisatie en interculturaliteit. De opleidingsspecifieke leerresultaten beschrijven concreet wat er van een student Kunstgeschiedenis verwacht wordt en geven de profilering van de opleiding goed weer, zowel waar

het de westerse en objectgerichte benadering betreft als waar het gaat om globalisering, interpretatie en reflectie op de methodologie en het vakgebied.

Onderwijsleeromgeving

Het panel stelt vast dat de opleiding een duidelijke en doordachte structuur en opbouw kent, passende en gevarieerde werkvormen hanteert en zich onderscheidt door haar samenwerking met Amsterdamse culturele instellingen. De opleiding is studeerbaar dankzij een mooi tutorsysteem, voldoende begeleiding en ondersteuning en duidelijke scriptietrajecten. Wel is het aan te bevelen studenten goed te monitoren in hun ambities met betrekking tot de eindwerken, om te voorkomen dat zij zichzelf te veel druk opleggen. De opleiding beschikt over voldoende en gekwalificeerd, toegewijd personeel. Wel constateert het panel dat met betrekking tot werkdruk voor docenten een kritische grens is bereikt en dat de kwaliteit van het onderwijsprogramma bij voortdurende van de huidige situatie onder druk zal komen te staan. Het panel adviseert op dit punt op zeer korte termijn maatregelen te treffen. Hierbij is het volgens het panel nodig de individuele opleiding ruimte en autonomie te geven om maatregelen te bepalen. Ook adviseert het om de opleidingscommissie hierbij goed te betrekken. Ten slotte zou de huidige instroom moeten worden bewaakt om te voorkomen dat grotere aantallen studenten leiden tot verdere verhoging van de werkdruk.

De bacheloropleiding Kunstgeschiedenis zit volgens het panel goed in elkaar en biedt studenten een zeer solide kunsthistorische basis. Mooi zijn volgens het panel de scheiding van objectanalyse en de daaropvolgende interpretatie, de aandacht voor kunsttechnieken en materialen en de inbedding van kunstgeschiedenis in de geesteswetenschappen. Ook is het panel positief over de nadruk op academische vaardigheden en in het bijzonder academisch schrijven vanaf de start van het programma. Het prijst de doordacht vormgegeven excursies en de actieve studievereniging, die het curriculum actief aanvult. Een ontwikkelpunt voor de opleiding is om de exclusieve focus op de westerse kunstgeschiedenis voorzichtig te contextualiseren door ook aandacht te besteden aan de niet-westerse kunstgeschiedenis. Het panel adviseert integratie van de mondiale invalshoek in de bestaande vakken en heldere communicatie over de eigen keuzes hierin richting studenten. De opleiding zou zich verder kunnen verbeteren door nog meer aandacht te besteden aan het beroepenveld en de samenleving, bijvoorbeeld door sterker in te zetten op het aanleren en trainen van communicatievaardigheden waarmee studenten een breder publiek kunnen bedienen. Het panel betreurt de plannen om in de propedeuse opleidingseigen vakken te laten vervallen ten gunste van vakken die door de vier bacheloropleidingen worden gedeeld, omdat hiermee de solide disciplinaire basis van de opleiding wordt aangetast. De opleidingsrendementen zijn aan de lage kant omdat studenten deze vaak met een tweede studie combineren. Het panel ondersteunt daarom het voornemen van de opleiding om *double degree*-samenwerkingen aan te gaan. Het wijst de opleiding erop dat het scriptietraject zo strak gepland is dat vertraging kan ontstaan, en adviseert hierover goed te communiceren naar studenten en na te gaan of aanpassingen nodig zijn.

Toetsing

Het panel stelt vast dat de toetsing binnen de opleiding adequaat en passend is vormgegeven. De toetsvormen zijn voldoende gevarieerd en de procedures zijn duidelijk vastgelegd in het toetsbeleid. Het panel beveelt aan om na te gaan hoe de toetsing zo kan worden ingericht dat de werklast voor docenten en studenten omlaag gebracht kan worden zonder dat ze aan effectiviteit inboet. Hierbij valt te denken aan minder frequent en meer formatief toetsen. Om de toetsing veelzijdiger te maken zou de opleiding kunnen overwegen een deel van de schriftelijke toetsen door mondelinge te vervangen. De opleiding Kunstgeschiedenis onderscheidt zich positief op het gebied van digitale toetsvormen en *blended learning*. De toetsing van de scripties functioneert naar behoren, mede dankzij een mooi ontworpen beoordelingsformulier dat goed wordt ingevuld. Het panel raadt Kunstgeschiedenis aan het vierogenprincipe systematisch te gaan toepassen bij de scriptiebeoordeling, zoals dat bij Theaterwetenschap en Muziekwetenschap al gebeurt. Het prijst de proactieve examencommissie, die veel werk verzet om de kwaliteitsborging rondom toetsing en het bewustzijn van het belang daarvan onder docenten te stimuleren.

Gerealiseerde leerresultaten

Het panel is tevreden met het niveau van de eindwerken die het heeft gelezen. Die zijn soms descriptief of zwak in de uitwerking van het onderzoek, maar vallen in andere gevallen juist op door een heldere onderzoeksvraag, een goed gekozen onderzoeksmethode, ruime literatuurkennis en/of een sterke academische blik. De alumni komen goed terecht en ondervinden geen aansluitingsproblemen in een vervolgopleiding op masterniveau. Een kwart van de alumni van Kunstgeschiedenis stroomt uit naar de arbeidsmarkt.

Bacheloropleiding Muziekwetenschap

Beoogde leerresultaten

Het panel stelt vast dat de bacheloropleiding Muziekwetenschap een heldere profilering heeft, die herkenbaar is uitgewerkt in de beoogde leerresultaten. De opleiding kent een set met de andere bacheloropleidingen gedeelde eindtermen, die volgens het panel een goede weergave vormen van het wetenschappelijk bachelorniveau en duidelijk en concreet geformuleerd zijn. Daarnaast kent de opleiding een aantal specifieke beoogde leerresultaten die op de eigen profilering zijn toegesneden en de Dublin-descriptoren weerspiegelen. Mooi is volgens het panel dat in deze opleidings specifieke leerresultaten per eindterm de vakken genoemd staan waarin die aan bod komt. Zo krijgen de eindtermen een duidelijke en concrete invulling.

Het panel is positief over het opleidingsprofiel van de bacheloropleiding Muziekwetenschap. De aandacht voor de historische, culturele en cognitieve eigenschappen van muziek is uniek in Nederland. Het profiel van de opleiding is goed in de opleidings specifieke eindtermen terug te zien: de drie wetenschappelijke benaderingen worden meermaals genoemd.

Onderwijsleeromgeving

Het panel stelt vast dat de opleiding een duidelijke en doordachte structuur en opbouw kent, passende en gevarieerde werkvormen hanteert en zich onderscheidt door haar samenwerking met Amsterdamse culturele instellingen. De opleiding is studeerbaar dankzij een mooi tutorsysteem, voldoende begeleiding en ondersteuning en duidelijke scriptietrajecten. Wel is het aan te bevelen studenten goed te monitoren in hun ambities met betrekking tot de eindwerken, om te voorkomen dat zij zichzelf te veel druk opleggen. De opleiding beschikt over voldoende en gekwalificeerd, toegewijd personeel. Wel constateert het panel dat met betrekking tot werkdruk voor docenten een kritische grens is bereikt en dat de kwaliteit van het onderwijsprogramma bij voortdurende van de huidige situatie onder druk zal komen te staan. Het panel adviseert op dit punt op zeer korte termijn maatregelen te treffen. Hierbij is het volgens het panel nodig de individuele opleiding ruimte en autonomie te geven om maatregelen te bepalen. Ook adviseert het om de opleidingscommissie hierbij goed te betrekken. Ten slotte zou de huidige instroom moeten worden bewaakt om te voorkomen dat grotere aantallen studenten leiden tot verdere verhoging van de werkdruk.

De opbouw van de bacheloropleiding Muziekwetenschap leidt studenten in de ogen van het panel op tot experts met voldoende kennis en vaardigheden om zich in het professionele domein te begeven. Onderzoeksvaardigheden komen ruimschoots aan bod. Het panel is zeer te spreken over de aanwezigheid van partituuranalyse binnen de opleiding en is positief over de muziekpractica en het gebruik van interactieve tools en apps waarmee studenten zelfstandig kennis en vaardigheden kunnen oefenen. De opbouw van de opleiding weerspiegelt volgens het panel duidelijk de drie opleidingsvarianten. Wel merkt het panel op dat een meer evenredige verdeling van de studenten over de drie varianten wenselijk is. De huidige, wat scheve verdeling wordt volgens het panel veroorzaakt door het feit dat de culturele en historische varianten al in het eerste jaar aan bod komen, terwijl de cognitieve variant pas in het tweede jaar haar intrede doet. Positief vindt het panel de mogelijkheid om de keuzeruimte met vakken uit een andere variant te vullen, waardoor studenten verderop in de opleiding nog van variant kunnen wisselen. Vanwege deze grote keuzeruimte en het beperkte aantal contacturen worden studenten erg vrij gelaten om zelf hun programma in te vullen. Het panel adviseert studenten meer ondersteuning te bieden bij het invullen van de keuzeruimte.

Om de studeerbaarheid en de rendementen van de opleiding te vergroten, zou de opleiding een ingedikt eenjarig programma ter vervanging van het huidige schakelprogramma naar de masteropleiding kunnen gaan aanbieden.

Toetsing

Het panel stelt vast dat de toetsing binnen de bacheloropleiding adequaat en passend is vormgegeven. De toetsvormen zijn voldoende gevarieerd en de procedures zijn duidelijk vastgelegd in het toetsbeleid. Het panel beveelt aan om na te gaan hoe de toetsing zo kan worden ingericht dat de werklast voor docenten en studenten omlaag gebracht kan worden zonder dat ze aan effectiviteit inboet. Hierbij valt te denken aan minder frequent en meer formatief toetsen. Om de toetsing veelzijdiger te maken zou de opleiding kunnen overwegen een deel van de schriftelijke toetsen door mondelinge te vervangen. Ook zou ze kunnen onderzoeken in hoeverre digitale toetsvormen en *blended learning* een waardevolle toevoeging zouden zijn. De toetsing van de scripties functioneert naar behoren, mede dankzij een mooi ontworpen beoordelingsformulier dat goed wordt ingevuld. Het vierogenprincipe wordt systematisch toegepast bij de scriptiebeoordeling. Het panel prijst de proactieve examencommissie, die veel werk verzet om de kwaliteitsborging rondom toetsing en het bewustzijn van het belang daarvan onder docenten te stimuleren.

Gerealiseerde leerresultaten

Het panel is tevreden met het niveau van de eindwerken die het heeft gelezen. Die zijn soms descriptief of zwak in de uitwerking van het onderzoek, maar vallen in andere gevallen juist op door een heldere onderzoeksvraag, een goed gekozen onderzoeksmethode, ruime literatuurkennis en/of een sterke academische blik. De alumni komen goed terecht en ondervinden geen aansluitingsproblemen in een vervolgopleiding op masterniveau.

Bacheloropleiding Theaterwetenschap

Beoogde leerresultaten

Het panel stelt vast dat de bacheloropleiding Theaterwetenschap een heldere profilering heeft, die herkenbaar is uitgewerkt in de beoogde leerresultaten. De opleiding kent een set met de andere bacheloropleidingen gedeelde eindtermen, die volgens het panel een goede weergave vormen van het wetenschappelijk bachelorniveau en duidelijk en concreet geformuleerd zijn. Daarnaast kent de opleiding een aantal specifieke beoogde leerresultaten die op de eigen profilering zijn toegesneden en de Dublin-descriptoren weerspiegelen. Mooi is volgens het panel dat in deze opleidingsspecifieke leerresultaten per eindterm de vakken genoemd staan waarin die aan bod komt. Zo krijgen de eindtermen een duidelijke en concrete invulling.

Het panel waardeert de profilering van de opleiding Theaterwetenschap, die in Nederland uniek is. Het is zeer te spreken over de brede definitie van het begrip 'theater' die de opleiding hanteert, waarin ze ook uitvoeringsvormen als dans, opera en variété betreft. Het panel constateert bovendien dat de opleiding ruime aandacht besteedt aan een optimale afstemming op het beroepenveld via samenwerkingsverbanden met culturele organisaties, hbo-opleidingen en internationale netwerken. De eindtermen geven de profilering goed weer, temeer omdat de inhoudelijke domeinen hierin expliciet genoemd worden.

Onderwijsleeromgeving

Het panel stelt vast dat de opleiding een duidelijke en doordachte structuur en opbouw kent, passende en gevarieerde werkvormen hanteert en zich onderscheidt door haar samenwerking met Amsterdamse culturele instellingen. De opleiding is studeerbaar dankzij een mooi tutorsysteem, voldoende begeleiding en ondersteuning en duidelijke scriptietrajecten. Wel is het aan te bevelen studenten goed te monitoren in hun ambities met betrekking tot de eindwerken, om te voorkomen dat zij zichzelf te veel druk opleggen. De opleiding beschikt over voldoende en gekwalificeerd, toegewijd personeel. Wel constateert het panel dat met betrekking tot werkdruk voor docenten een kritische grens is bereikt en dat de kwaliteit van het onderwijsprogramma bij voortdurende van de

huidige situatie onder druk zal komen te staan. Dit is aan de orde voor alle bacheloropleidingen en in het bijzonder voor Theaterwetenschap. Het panel adviseert op dit punt op zeer korte termijn maatregelen te treffen. Hierbij is het volgens het panel nodig de individuele opleiding ruimte en autonomie te geven om maatregelen te bepalen. Ook adviseert het om de opleidingscommissie hierbij goed te betrekken. Ten slotte zou de huidige instroom moeten worden bewaakt om te voorkomen dat grotere aantallen studenten leiden tot verdere verhoging van de werkdruk.

Het panel stelt vast dat het curriculum van de opleiding Theaterwetenschap mooi is vormgegeven, met herkenbare leerlijnen en mooie werkvormen die de link tussen theorie en praktijk leggen (zoals theaterbezoek en praktijkprojecten). De beschikking over een eigen theater vindt het panel van toegevoegde waarde. Het panel waardeert de evenwichtige aandacht voor theaterwetenschappelijke kennis en haar praktische toepasbaarheid, evenals de centrale positie van voorstellingsanalyse en (de analyse van) primaire theaterteksten. De opleiding stelt theater als primair object centraal en gaat van hieruit dieper in op andere vakgebieden en thema's. Het panel waardeert dit, maar adviseert meer aandacht te besteden aan de lichamelijke aspecten van de podiumkunsten, door het discipline-aanbod te verbreden (bijvoorbeeld dans) of ook andere aspecten van de theaterpraktijk te belichten (bijvoorbeeld acteetheorie) naast de meer tekstgerichte benaderingen. De opleiding is voor studenten hard werken, maar voldoende studeerbaar, mede dankzij een helder scriptietraject en de prettige, informele sfeer tussen studenten onderling en studenten en docenten. De omvangrijke keuzeruimte biedt studenten de vrijheid het programma naar eigen inzicht in te vullen. Het panel adviseert om in de keuzeruimte meer opleidingseigen vakken in te voeren, gebruikmakend van de expertise van de staf, om zo meer mogelijkheden tot thematische verdieping te scheppen. Ook wil het panel de opleiding op het hart drukken zo min mogelijk vakken tot algemeen vak voor meerdere opleidingen om te vormen om de disciplinaire kern van de opleiding te bewaken.

Toetsing

Het panel stelt vast dat de toetsing binnen de bacheloropleiding adequaat en passend is vormgegeven. De toetsvormen zijn voldoende gevarieerd en de procedures zijn duidelijk vastgelegd in het toetsbeleid. Het panel beveelt Theaterwetenschap bijzonder aan om na te gaan hoe de toetsing zo kan worden ingericht dat de werklast voor docenten en studenten omlaag gebracht kan worden zonder dat ze aan effectiviteit inboet. Hierbij valt te denken aan minder frequent en meer formatief toetsen. Om de toetsing veelzijdiger te maken zou de opleiding kunnen overwegen een deel van de schriftelijke toetsen door mondelinge te vervangen. Ook zou ze kunnen onderzoeken in hoeverre digitale toetsvormen en *blended learning* een waardevolle toevoeging zouden zijn. De toetsing van de scripties functioneert naar behoren, mede dankzij een mooi ontworpen beoordelingsformulier dat goed wordt ingevuld. Het vierogenprincipe wordt systematisch toegepast bij de scriptiebeoordeling. Het panel prijst de proactieve examencommissie, die veel werk verzet om de kwaliteitsborging rondom toetsing en het bewustzijn van het belang daarvan onder docenten te stimuleren.

Gerealiseerde leerresultaten

Het panel is tevreden met het niveau van de eindwerken die het heeft gelezen. Die zijn soms descriptief of zwak in de uitwerking van het onderzoek, maar vallen in andere gevallen juist op door een heldere onderzoeksvraag, een goed gekozen onderzoeksmethode, ruime literatuurkennis en/of een sterke academische blik. De alumni komen goed terecht en ondervinden geen aansluitingsproblemen in een vervolgopleiding op masterniveau.

Het panel beoordeelt de Standaarden uit het Beoordelingskader voor de beperkte opleidingsbeoordeling als volgt:

Bacheloropleiding Cultuurwetenschappen

Standaard 1: Beoogde leerresultaten	voldoet
Standaard 2: Onderwijsleeromgeving	voldoet
Standaard 3: Toetsing	voldoet
Standaard 4: Gerealiseerde leerresultaten	voldoet
Algemeen eindoordeel	positief

Bacheloropleiding Kunstgeschiedenis

Standaard 1: Beoogde leerresultaten	voldoet
Standaard 2: Onderwijsleeromgeving	voldoet
Standaard 3: Toetsing	voldoet
Standaard 4: Gerealiseerde leerresultaten	voldoet
Algemeen eindoordeel	positief

Bacheloropleiding Muziekwetenschap

Standaard 1: Beoogde leerresultaten	voldoet
Standaard 2: Onderwijsleeromgeving	voldoet
Standaard 3: Toetsing	voldoet
Standaard 4: Gerealiseerde leerresultaten	voldoet
Algemeen eindoordeel	positief

Bacheloropleiding Theaterwetenschap

Standaard 1: Beoogde leerresultaten	voldoet
Standaard 2: Onderwijsleeromgeving	voldoet
Standaard 3: Toetsing	voldoet
Standaard 4: Gerealiseerde leerresultaten	voldoet
Algemeen eindoordeel	positief

De voorzitter van het panel, prof. dr. Jan Baetens, en de projectleider, dr. Fiona Schouten, verklaren hierbij dat alle panelleden kennis hebben genomen van dit rapport en instemmen met de hierin vastgestelde oordelen. Zij verklaren ook dat de beoordeling in onafhankelijkheid heeft plaatsgevonden.

Datum: 10 december 2019

BEHANDELING VAN DE STANDAARDEN UIT HET BEOORDELINGSKADER VOOR DE BEPERKTE OPLEIDINGSBEOORDELING

Standaard 1: Beoogde leerresultaten

De beoogde leerresultaten passen bij het niveau en de oriëntatie van de opleiding en zijn afgestemd op de verwachtingen van het beroepenveld en het vakgebied en op internationale eisen.

Bevindingen

Bacheloropleiding Cultuurwetenschappen

De bacheloropleiding Cultuurwetenschappen bestudeert de maatschappelijke betekenis en dynamiek van culturele praktijken in de brede zin van het woord, met een nadruk op de rol die de kunsten in de cultuur spelen. De opleiding doet dit vanuit vier disciplinaire en/of thematische perspectieven, te weten cultuurgeschiedenis, cultuursociologie, cultuurtheorie en cultuurpolitiek, en richt zich daarbij op kwalitatieve onderzoeksmethodiek. De opleiding beschrijft zichzelf als interdisciplinair. In de ogen van het panel is de combinatie van vier verschillende disciplines die worden samengebracht wellicht eerder multidisciplinair te noemen. Het beveelt de opleiding aan goed te doordenken in hoeverre haar profiel disciplinair, multidisciplinair en/of interdisciplinair is en wat hierin haar doelstellingen zijn.

Het panel vindt de profilering aan de hand van de vier perspectieven helder. Het constateert wel dat de opleiding erg breed is opgezet. Ze leidt studenten op tot cultuurwetenschappers met beperkte disciplinaire fundering en een multi- en interdisciplinaire attitude. Hoewel studenten en alumni dit zelf niet als problematisch ervaren, adviseert het panel de studenten door de hele opleiding heen toch een meer eenduidige disciplinaire training te geven van waaruit ze de andere disciplines kunnen benaderen. Tijdens het bezoek begreep het panel van de opleiding dat ze overweegt zich te herprofilieren door zich primair te richten op twee van de vier perspectieven, namelijk cultuursociologie en cultuurpolitiek (specifiek museologie en beleid). Het panel kan zich hierin vinden: studenten worden sterker disciplinair opgeleid, interdisciplinariteit is beter in het programma te realiseren en de aansluiting op het beroepenveld is duidelijker dankzij de nadruk op de culturele sector. Ook de aansluiting op masteropleidingen wordt hiermee duidelijker. Met deze keuze sluit de opleiding ook goed aan bij de aanwezige expertise binnen de Faculteit der Geesteswetenschappen en de aldaar aangeboden bachelor- en masteropleidingen.

De opleiding kent elf algemene eindtermen die ze met de andere bacheloropleidingen deelt (zie bijlage 1). Het panel is positief over deze eindtermen, die het wetenschappelijk bachelorniveau goed weerspiegelen en duidelijk en concreet geformuleerd zijn. Daarnaast heeft de bacheloropleiding Cultuurwetenschappen zeven opleidings specifieke beoogde leerresultaten. Deze zijn geformuleerd in lijn met de Dublin-descriptoren en reflecteren de vier perspectieven. Mooi is volgens het panel dat per eindterm de vakken genoemd staan waarin de betreffende eindterm aan bod komt. Zo krijgen de eindtermen een duidelijke en concrete invulling.

Bacheloropleiding Kunstgeschiedenis

De bacheloropleiding Kunstgeschiedenis laat haar studenten grondig kennismaken met de geschiedenis van de kunst en de kunstgeschiedenis als wetenschappelijke discipline, en maakt ze bewust van de methodologische en ideologische opvattingen die de beoefening van het vak mede bepalen. Daarbij kiest de opleiding ervoor te vertrekken vanuit de bestudering van het kunstobject zelf. Zij kenmerkt zich voorts door een focus op de westerse kunst sinds de oudheid, om de kunst vervolgens vanuit een brede optiek te bestuderen. Het panel vindt dit een goede profilering. Het schaaft zich achter de objectgerichte benadering, waaruit interpretatie volgt; deze volgorde is volgens het panel logisch. Positief vindt het panel ook dat de westerse benadering gepaard gaat met een duidelijk oog voor aspecten van globalisering, dekolonisatie en interculturaliteit. Het stelt vast

dat de opleiding een scherp beeld heeft van het eigen vakgebied en de invloed van ontwikkelingen in het veld op het traditionele onderwijsprogramma van een bacheloropleiding in de kunstgeschiedenis.

De bacheloropleiding Kunstgeschiedenis kent naast de gemeenschappelijke eindtermen vijf opleidingseigen beoogde leerresultaten (bijlage 1). Deze vertalen de algemene eindtermen naar de opleiding zelf en weerspiegelen daarbij de Dublin-descriptoren voor bacheloropleidingen. Ook hier valt de connectie met de vakken binnen de opleiding volgens het panel in positieve zin op. De opleidings specifieke leerresultaten beschrijven concreet wat er van een student Kunstgeschiedenis verwacht wordt en geven de profilering van de opleiding goed weer, zowel waar het de westerse en objectgerichte benadering betreft als wanneer het gaat om globalisering, interpretatie en reflectie op de methodologie en het vakgebied.

Bacheloropleiding Muziekwetenschap

De bacheloropleiding Muziekwetenschap leidt studenten op tot kritische professionals, die in staat zijn een verscheidenheid aan muzikale repertoires te analyseren. Studenten leren muziektheoretisch onderzoek uit te voeren, dat gestoeld is op drie wetenschappelijke benaderingen: historisch, cultureel en cognitief onderzoek. Deze drie benaderingen vormen tegelijk het profiel van de opleiding. Binnen de historische benadering bestuderen studenten onder andere muziekkuitvoeringen, partituren en muziekinstrumenten, alle bovendien in hun historische context. De opleiding richt zich met name op het Europese en Noord-Amerikaanse repertoire, maar biedt ook als enige academische opleiding in Nederland onderwijs aan op het gebied van buiten-Europese muziekpraktijken. De culturele benadering leert studenten de oorzaken en gevolgen van muzikale mondialisering en culturele interactie te bestuderen. Ook besteedt de opleiding aandacht aan de rol van industrieën, media en overheden op het gebied van de productie, distributie en receptie van muziek. De cognitieve benadering bestudeert muziek als biologisch, psychologisch, cultureel en sociaal verschijnsel. Met behulp van methoden en technieken uit de cognitiewetenschappen doen studenten onderzoek naar de uitvoerder en de luisteraar. De opleiding stimuleert studenten onderzoek te doen vanuit de drie benaderingen afzonderlijk, alsook in combinatie met elkaar.

Het panel is positief over het opleidingsprofiel. De aandacht voor de historische, culturele en cognitieve eigenschappen van muziek is uniek in Nederland. Het zelfevaluatierapport meldt dat alumni en werkgevers deze combinatie van perspectieven ook waarderen. Alumni zijn niet alleen bekend met cultuur- en muziekgeschiedenis en diverse muzikale stromingen, maar hebben ook kennis op het gebied van interviewtechnieken, data-analyse en het opzetten van experimenten, wat hun een goede uitgangspositie geeft in verschillende beroepspraktijken.

De opleiding heeft naast de gemeenschappelijke eindtermen nog zeven opleidings specifieke eindtermen, die gezamenlijk de Dublin-descriptoren voor bacheloropleidingen weerspiegelen. Ook bij deze opleiding zijn de eindtermen aan specifieke vakken gekoppeld, wat het panel waardeert. Bovendien is het profiel van de opleiding goed in de eindtermen terug te zien: in de opleidings specifieke eindtermen worden de drie wetenschappelijke benaderingen meermaals genoemd.

Bacheloropleiding Theaterwetenschap

De bacheloropleiding Theaterwetenschap is op dit moment de enige academische bacheloropleiding in Nederland die zich specifiek op theater en performance richt. Studenten bestuderen verschillende vormen van theater, zoals toneel, dans, opera, performance, muziektheater en allerlei mengvormen hiervan. Daarbij wordt steeds de verbinding gezocht met de maatschappelijke context waarin de uitvoering plaatsvindt. Studenten leren belangrijke begrippen en concepten rondom kunst en theater kennen. Ook leren ze theaterteksten en voorstellingen analyseren en deze in hun historische en esthetische context te plaatsen. Naast theorievorming besteedt de opleiding ook aandacht aan toegepaste theaterwetenschap: studenten leren dramaturgische vaardigheden (scriptanalyse, multidisciplinair samenwerken, communiceren) toe te passen in een praktische setting. De hierboven genoemde punten zijn gevat in het profiel van de opleiding, die aan de hand van vier inhoudelijke

domeinen verder is vormgegeven: theorie en esthetiek van theater en performance; theatergeschiedenis; analyse van drama en theater; en dramaturgie.

Het panel waardeert de profilering van de opleiding. Het is zeer te spreken over de brede definitie van het begrip 'theater' die de opleiding hanteert, waarin ze ook uitvoeringsvormen als dans, opera en variété betreft. Het panel constateert bovendien dat de opleiding ruime aandacht besteedt aan een optimale afstemming op het beroepenveld. Zo heeft de opleiding samenwerkingsverbanden met meerdere culturele organisaties (vakbladen, toneelgroepen, theaters), hbo-opleidingen aan de Academie voor Theater en Dans en internationale netwerken zoals de International Federation for Theatre Research. Hiermee kent de opleiding een goede balans tussen theoretische vorming en praktijkgerichte dramaturgie.

Naast de gemeenschappelijke eindtermen kent de opleiding zeven opleidingsspecifieke eindtermen (bijlage 1). Tezamen weerspiegelen zij de Dublin-descriptoren voor bacheloropleidingen. Net als bij de andere opleidingen valt de connectie tussen de eindtermen met de vakken binnen de opleiding volgens het panel in positieve zin op. De eindtermen geven de profilering goed weer, temeer omdat de inhoudelijke domeinen hierin expliciet genoemd worden.

Overwegingen

Het panel stelt vast dat de vier bacheloropleidingen alle een heldere profilering kennen, die herkenbaar is uitgewerkt in de beoogde leerresultaten. De opleidingen kennen een set gedeelde eindtermen, die volgens het panel een goede weergave vormen van het wetenschappelijk bachelorniveau en duidelijk en concreet geformuleerd zijn. Daarnaast kennen de opleidingen elk een aantal specifieke beoogde leerresultaten die op de eigen profilering zijn toegesneden en de Dublin-descriptoren weerspiegelen. Mooi is volgens het panel dat in deze opleidingsspecifieke leerresultaten per eindterm de vakken genoemd staan waarin die aan bod komt. Zo krijgen de eindtermen een duidelijke en concrete invulling.

Het panel acht de profilering van de bacheloropleiding Cultuurwetenschappen aan de hand van de vier perspectieven cultuurgeschiedenis, cultuursociologie, cultuurtheorie en cultuurpolitiek helder en ziet die vertaald in de opleidingsspecifieke eindtermen. Het beveelt de opleiding aan goed te doordenken in hoeverre haar profiel disciplinair, multidisciplinair en/of interdisciplinair is. Het adviseert de opleiding studenten een sterkere disciplinaire basis mee te geven van waaruit ze andere disciplines kunnen benaderen. In die context kan het panel zich vinden in een mogelijke herprofilering van de opleiding op twee van de vier perspectieven, namelijk cultuursociologie en cultuurpolitiek (specifiek museologie en beleid). Deze keuze sluit aan bij de aan de faculteit aanwezige expertise en scheidt een duidelijker aansluiting bij het beroepenveld.

Het panel is te spreken over de objectgerichte benadering, waaruit interpretatie volgt, en het westerse perspectief van de bacheloropleiding Kunstgeschiedenis. Het constateert dat dit perspectief gepaard gaat met een duidelijk oog voor aspecten van globalisering, dekolonisatie en interculturaliteit. De opleidingsspecifieke leerresultaten beschrijven concreet wat er van een student Kunstgeschiedenis verwacht wordt en geven de profilering van de opleiding goed weer, zowel waar het de westerse en objectgerichte benadering betreft als waar het gaat om globalisering, interpretatie en reflectie op de methodologie en het vakgebied.

Het panel is positief over het opleidingsprofiel van de bacheloropleiding Muziekwetenschap. De aandacht voor de historische, culturele en cognitieve eigenschappen van muziek is uniek in Nederland. Het profiel van de opleiding is goed in de opleidingsspecifieke eindtermen terug te zien: de drie wetenschappelijke benaderingen worden meermaals genoemd.

Het panel waardeert de profilering van de opleiding Theaterwetenschap, die in Nederland uniek is. Het is zeer te spreken over de brede definitie van het begrip 'theater' die de opleiding hanteert, waarin ze ook uitvoeringsvormen als dans, opera en variété betreft. Het panel constateert bovendien dat de opleiding ruime aandacht besteedt aan een optimale afstemming op het beroepenveld via

samenwerkingsverbanden met culturele organisaties, hbo-opleidingen en internationale netwerken. De eindtermen geven de profilering goed weer, temeer omdat de inhoudelijke domeinen hierin expliciet genoemd worden.

Conclusie

Bacheloropleiding Cultuurwetenschappen: het panel beoordeelt Standaard 1 als 'voldoet'.

Bacheloropleiding Kunstgeschiedenis: het panel beoordeelt Standaard 1 als 'voldoet'.

Bacheloropleiding Muziekwetenschap: het panel beoordeelt Standaard 1 als 'voldoet'.

Bacheloropleiding Theaterwetenschap: het panel beoordeelt Standaard 1 als 'voldoet'.

Standaard 2: Onderwijsleeromgeving

Het programma, de onderwijsleeromgeving en de kwaliteit van het docententeam maken het voor de instromende studenten mogelijk de beoogde leerresultaten te realiseren.

Bevindingen

Programma bacheloropleiding Cultuurwetenschappen

De driejarige bacheloropleiding Cultuurwetenschappen kent een opbouw volgens vier leerlijnen, die de vier perspectieven cultuurgeschiedenis, cultuurtheorie, cultuursociologie en cultuurpolitiek vertegenwoordigen. De eerste twee leerlijnen leggen meer nadruk op de cultuur in bredere zin (het zogeheten antropologische cultuurbegrip), terwijl cultuursociologie en cultuurpolitiek meer aandacht besteden aan de culturele, c.q. artistieke sector in engere zin. Het curriculum bestaat uit een breed, inleidend en oriënterend aanbod in de propedeuse, met veel aandacht voor academische vaardigheden, een verdieping van de leerlijnen in het tweede jaar, ondersteund door wetenschapsfilosofie voor kunst- en cultuurwetenschappen en de buitenlandexcursie, en een ruime keuzeruimte in vooral het derde jaar. In dit jaar volgen studenten ook de scriptiewerkgroep en schrijven ze hun bachelorscriptie. Elk jaar van de opleiding kent daarnaast één interdisciplinair vak of kernvak waarin de vier leerlijnen samenkomen. In de propedeuse is dat Cultuurtheorie I: Cultuur en samenleving, in jaar 2 Cultureel erfgoed en in jaar 3 I Amsterdam. Zie bijlage 2 voor een overzicht van het curriculum.

De structuur en inhoud van het huidige programma zijn volgens het panel helder en doordacht vormgegeven. De vier disciplinaire leerlijnen geven het curriculum een duidelijke, multidisciplinaire structuur, de opbouw in niveau is herkenbaar en de vakken zijn *up to date* en maken gebruik van relevante en recente literatuur. De studenten die het panel sprak toonden zich hierover tevreden. Het panel waardeert de aandacht in het programma voor academische vaardigheden, maar merkt wel op dat de keuze voor de onderzoeksmethoden waarin de studenten onderricht worden, niet expliciet gemotiveerd wordt vanuit de vier disciplines. De nadruk in de opleiding ligt op kwalitatief onderzoek en literatuuronderzoek. Er is voor gekozen geen statistiek te onderrichten, hoewel het panel begreep dat dit een terugkerend discussiethema is onder docenten en management. Het panel adviseert de opleiding een heldere en beargumenteerde keuze te maken binnen de waaier aan onderzoeksmethoden die in het verlengde liggen van de onderwezen disciplines, om het vaardighedenonderwijs nog meer gestructureerd vorm te kunnen geven.

De vier disciplinaire leerlijnen worden in elk studiejaar samengebracht in een interdisciplinair vak. Het panel heeft deze drie interdisciplinaire kernvakken bekeken en heeft waardering voor hun opzet en inhoud. De kernvakken vragen van studenten dat zij een bepaalde thematiek benaderen vanuit verschillende disciplinaire invalshoeken, waarbij zij tot een interdisciplinaire aanpak komen. Studenten en docenten van de opleiding toonden zich over het algemeen positief over de uitwerking van deze drie kernvakken. Desgevraagd konden studenten echter niet duidelijk aangeven op welke manier in deze kernvakken de stap van multi- naar interdisciplinariteit wordt gemaakt. Ook het panel

zag dit niet nadrukkelijk terug in de cursussen. Het panel meent dat de kernvakken betere handvatten zouden moeten bieden op dit punt. De docenten van de kernvakken zouden duidelijk moeten maken hoe de disciplines samenkomen en studenten ook expliciet moeten laten reflecteren op de stap van disciplinair naar multi- en/of interdisciplinair onderzoek.

Reflectie op disciplinariteit is volgens het panel ook belangrijk omdat de studenten enerzijds openstaan voor een multidisciplinaire benadering, maar zich anderzijds in de loop van hun opleiding steeds meer monodisciplinair gaan vormen. De studenten starten met een zeer breed algemeen jaar, maar specialiseren zich gaandeweg de opleiding steeds verder. De minor die zij in het derde bachelorjaar volgen draagt hieraan bij. Het panel vindt het opmerkelijk dat de studenten die het sprak weliswaar bewust voor een brede en niet-disciplinaire opleiding hadden gekozen, maar tegelijkertijd een heel helder beeld hadden van het (disciplinaire) punt waarop zij wensten uit te komen. Juist vanwege hun latere specialisatie is het volgens het panel van belang dat de studenten goed kunnen benoemen hoe een disciplinair perspectief zich kan verhouden tot het perspectief van andere disciplines.

Met betrekking tot de plaats van de kernvakken in het curriculum merkt het panel op dat de plaatsing van het derdejaarsvak I Amsterdam niet logisch lijkt. Om vertraging en werkdruk bij het schrijven van de scriptie te beperken, is dit vak tot de afsluiting van de opleiding gemaakt: het vindt plaats na afronding van de bachelorscriptie. Het panel heeft sympathie voor de overwegingen rondom de plaatsing van dit vak, maar vindt het jammer dat de studenten daarmee het afsluitende kernvak pas zo laat volgen. Het panel vindt dat dit mooie vak, dat historische, sociologische, theoretische en beleidsmatige invalshoeken bijeenbrengt en de stedelijke cultuur en ontwikkeling, de culturele praktijken en het cultuurbeleid in de stad Amsterdam behandelt, juist goed zou kunnen dienen als een visitekaartje voor de Amsterdamse bacheloropleiding Cultuurwetenschappen. Het adviseert dan ook dit vak niet alleen voor de scriptie te plaatsen, maar het ook naar de start van de opleiding te verplaatsen.

De bacheloropleiding Cultuurwetenschappen kent een geringe instroom (de huidige lichting telt zeven studenten). De zelfevaluatie meldt dat de opleiding kan blijven bestaan dankzij een grote instroom van derden. Een groot deel van de vakken geldt als keuze-optie voor studenten uit andere opleidingen, en het vak Cultuur en samenleving (6 EC) aan het begin van jaar 2 wordt door alle bachelorstudenten uit de vier in dit rapport beschreven opleidingen gevolgd. Dankzij de deelname van studenten uit andere opleidingen kennen veel vakken een diverse studentengroep met veel disciplinaire perspectieven. Nadeel is hun uiteenlopende vooropleiding, die de docenten naar eigen zeggen soms dwingt te improviseren. Het gevolg is dat er soms sprake is van overlap tussen vakken doordat de docenten kennislacunes bij een deel van de studenten moeten overbruggen. Studenten Cultuurwetenschappen hebben hier wel begrip voor, maar zeggen dat dit ten koste kan gaan van de diepgang die in een vak wordt bereikt. Het panel sluit zich hierbij aan. Het heeft geconstateerd dat dit punt door het opleidingsmanagement signaleerd is en dat de overlap tussen vakken al enigermate is teruggedrongen. Het adviseert te overdenken of betere afstemming tussen de docenten van de verschillende vakken en opleidingen een mogelijkheid biedt voor verdere verbetering.

Omdat een deel van het tweede jaar (12 EC) en vooral het hele derde jaar van de bacheloropleiding, met uitzondering van I Amsterdam en de scriptie, uit keuzeruimte bestaat (42 EC), hebben de studenten uitgebreid de kans om het curriculum naar eigen inzicht en interesse vorm te geven. Een nadeel van deze grote keuzeruimte is dat die de interne cohesie van de opleiding vermindert. Zoals in standaard 1 is gemeld, overweegt de opleiding het aantal disciplines dat ze behandelt terug te schroeven van 4 naar 2. Het panel meent dat dit een goede aanleiding zou zijn om ook in het derde bachelorjaar een sterkere focus aan te brengen, door hier verplichte of gebonden keuzevakken in te voeren op een van de twee te volgen richtingen (museologie of beleid). De opleiding zou daarmee een sterker verdiepend karakter krijgen doordat de studenten een sterker disciplinair fundament krijgen aangereikt van waaruit zij multi- en interdisciplinair kunnen leren denken.

Een sterk punt van de bacheloropleiding Cultuurwetenschappen is volgens het panel de manier waarop deze de academische vorming combineert met een gerichtheid op het professionele veld. De opleiding betreft regelmatig gastsprekers uit het werkveld en slaat via excursies en bezoeken aan culturele instellingen steeds de brug naar dat veld. Ook thema's en cases uit de professionele praktijk komen veelvuldig in de verschillende vakken aan de orde. Studenten en alumni waarderen deze integratie van het werkveld in de opleiding zeer. Zij gaven ook aan dat de docenten van de opleiding actief hun eigen netwerk inzetten en deuren openen die anders gesloten zouden blijven. Het regelen van een stageplek, het contacteren van een externe (scriptie)begeleider of het doen van onderzoek met bijvoorbeeld een beleidsmatig aspect wordt hierdoor flink vergemakkelijkt. Volgens het panel is dit te prijzen.

Programma bacheloropleiding Kunstgeschiedenis

Het curriculum van de bacheloropleiding Kunstgeschiedenis (zie bijlage 2) start met een propedeutisch jaar dat gericht is op het aanleren van basiskennis en het verwerven van basisvaardigheden van een kunsthistoricus. Studenten bestuderen de westerse kunsthistorische canon, verwerven begrip van kunstenaarsmaterialen en kunsttechnieken, en leren de visuele kenmerken van kunstwerken te analyseren en die analyse op een vakwetenschappelijke wijze te verwoorden. In de propedeuse volgen studenten voorts het vak Cultuurtheorie I: cultuur en samenleving, dat ze delen met de andere bacheloropleidingen in dit rapport. Het eerste jaar wordt afgesloten met de Parijsexcursie en de voorbereiding daarvan. Hierin komen de onderdelen van de verschillende modules geïntegreerd aan bod.

De postpropedeutische fase zet in op verbreding en verdieping van de opgedane kennis en vaardigheden. Zo wordt de kennis rondom de westerse canon gerelateerd aan Nederlandse kunst en architectuur (in het vak Kunst en locatie), maar ook in mondiaal en intercultureel perspectief geplaatst (in Kunstwerelden). Aan het eind van het tweede jaar volgt een excursie naar een bestemming die een vooraanstaande plaats inneemt als centrum van kunstproductie, of waar belangrijke kunstverzamelingen te zien zijn. De postpropedeuse schept meer ruimte voor een eigen invulling door de studenten: ze kent in totaal 54 van 120 EC aan keuzeruimte, waarvan 24 EC buiten de opleiding, teneinde de disciplinaire kennis te verbreden en te verdiepen. De opleiding biedt vier opleidingsgebonden keuzevakken aan, waarvan de student er één moet volgen. Onderdeel van de keuzeruimte is ook de minor, binnen of buiten de eigen faculteit. Een buitenlandverblijf en/of stage behoort ook tot de mogelijkheden.

Al vanaf het eerste opleidingsjaar oefenen de studenten zich in academische vaardigheden als wetenschappelijk schrijven en presenteren. Deze vaardigheden worden naarmate de opleiding vordert steeds verdiept en versterkt. In de vakken Kunsthistorisch onderzoek en Benaderingen in de kunstgeschiedenis leren studenten onderzoeksvaardigheden aan, raken ze vertrouwd met kunsthistorisch onderzoek en reflecteren ze op de methodologie en geschiedenis van de kunstgeschiedenis. De opleiding wordt afgesloten met de bachelorscriptie, waarin studenten deze vaardigheden in de praktijk brengen. De beroepspraktijk krijgt onder meer aandacht binnen het programma door gastcolleges van professionele experts, door de mogelijkheid van een stage en door excursies.

Het panel stelt vast dat de bacheloropleiding Kunstgeschiedenis goed in elkaar zit en een zeer solide kunsthistorische vorming biedt. De opleiding kent een duidelijke rode draad: ze leidt studenten op tot specialisten in de kunstgeschiedenis. Het panel merkt op dat er sprake is van een duidelijke scheiding van objectanalyse en interpretatie, waarbij interpretatie op analyse volgt. In samenhang daarmee is er binnen de vakken aandacht voor het herkennen en kunnen analyseren van kunsttechnieken en materialen. De inbedding van het vakgebied in de geesteswetenschappen komt nadrukkelijk aan bod. Positief vindt het panel ook dat de academische vaardigheden meteen vanaf de start van het programma worden onderwezen, waardoor deze in het vervolg van de opleiding verstevigd en uitgebouwd kunnen worden. De excursies zijn mooi en doordacht vormgegeven en vormen volgens de studenten en alumni hoogtepunten binnen de opleiding. Het panel was ten slotte aangenaam verrast door het studieblad *Simulacrum*, waarin studenten kunnen publiceren, en de

actieve studievereniging, die met haar activiteiten (zoals gastlezingen) probeert in te spelen op het curriculum en zo een inhoudelijke aanvulling vormt. Het panel beveelt aan te onderzoeken of deze activiteiten niet deels in het reguliere onderwijs zouden kunnen worden ingevoerd.

Het panel ziet de voorzichtige verbreding van de inhoudelijke focus van westerse naar globale kunstgeschiedenis als ontwikkelpunt van de opleiding. Het beveelt aan deze verbreding de komende jaren op dezelfde manier aan te zetten en te versterken, zonder de eigen westerse focus los te laten of de canon te veronachtzamen. Het adviseert daarbij deze meer mondiale invalshoek in de bestaande vakken te integreren, zodat er geen apart vak voor hoeft te worden opgestart en de globale kunstgeschiedenis als geïntegreerd onderdeel van het curriculum wordt gepresenteerd. Daarbij zou de opleiding de eigen koers op dit vlak duidelijk aan de studenten kunnen communiceren. Het panel merkte dat studenten hechten aan de westerse canon als vertrekpunt, maar tegelijkertijd van de opleiding een voortrekkersrol verwachten inzake globaliseringsprocessen. Heldere communicatie over de eigen keuzes hierin maakt voor studenten duidelijk wat zij op dit vlak van hun opleiding kunnen verwachten.

De opleiding zou zich verder kunnen verbeteren door meer aandacht te gaan besteden aan het beroepenveld en de samenleving. Deze aspecten komen wel degelijk aan bod, bijvoorbeeld in gastcolleges door alumni en vertegenwoordigers van het werkveld en in de activiteiten van de studievereniging, maar de opleiding doet nu nog overwegend klassiek en academisch aan. Wat het panel betreft kan de oriëntatie naar buiten toe sterker worden uitgewerkt en bestaat hier vanuit de samenleving ook behoefte aan. Het panel meent dat de opleiding de kunstgeschiedenis beter zou kunnen contextualiseren in de huidige samenleving en dat ze sterker in zou kunnen spelen op de maatschappelijke vraag naar duiding van kunstwerken, -praktijken en -discoursen. De opleiding zou daarenboven sterker in kunnen zetten op het aanleren en trainen van communicatievaardigheden waarmee de studenten een breder publiek kunnen bedienen.

Het panel begreep tijdens het bezoek dat de faculteit erop aanstuurt de vier bacheloropleidingen, waaronder Kunstgeschiedenis, meer vakken te laten delen in de propedeuse dan nu, met 6 EC, het geval is. Voor het komende studiejaar zou het gaan om 12 EC, en naar het panel begreep zal dit tot 18 EC worden uitgebouwd. Het panel heeft hier zijn twijfels bij. In de opleiding Kunstgeschiedenis betekent de verhoging naar 12 EC het vervallen van het aantrekkelijke vak Jatwerk. Het panel betreurt dat hiermee de solide disciplinaire basis van de opleiding en haar autonomie worden ingeperkt en waarschuwt dat die niet verder zou moeten worden aangetast om de interne cohesie en de disciplinaire diepgang te bewaken.

Programma bacheloropleiding Muziekwetenschap

Het curriculum van de bacheloropleiding Muziekwetenschap kent een geleidelijke opbouw (zie bijlage 2). In het eerste jaar, de propedeutische fase, maken studenten kennis met de drie inhoudelijke pijlers van de opleiding: de historische, culturele en cognitieve muziekwetenschap. Daarnaast krijgen ze onmisbare vaardigheden aangeleerd op het gebied van muziek (zoals solfège en gehoortraining) en onderzoek (waaronder wetenschappelijk schrijven). Studenten worden vertrouwd gemaakt met diverse muzikale stromingen van oudheid tot heden, voornamelijk uit Europa en Noord-Amerika.

De postpropedeutische fase breidt de kennis van de student op het gebied van wetenschappelijk onderzoek verder uit en doet dat in het eerste semester van het tweede jaar met behulp van drie afzonderlijke vakken. Tijdens dat semester oefenen studenten met diverse vormen van kwantitatieve en kwalitatieve onderzoeks- en analysemethodes, om muziek vanuit verschillende benaderingen te kunnen bestuderen (in het vak Analyse- en Onderzoeksmethoden A). Ook leren ze gecomponeerde muziek uit verschillende historische periodes en tradities te interpreteren (in het vak Analyse- en Onderzoeksmethoden B). Aan het eind van het semester passen studenten de verworven kennis en vaardigheden toe in het vak Analyse- en Onderzoeksmethoden C, waarvoor ze een kleinschalig onderzoek uitvoeren. Studenten kiezen zelf een onderwerp, stellen een onderzoeksvoorstel op en voeren het muziekwetenschappelijk onderzoek zelfstandig uit. Met de resterende 12 EC aan keuzeruimte mogen de studenten naar eigen interesse vakken binnen of buiten de opleiding volgen.

Halverwege het tweede jaar kiezen studenten voor een van de drie wetenschappelijke benaderingen binnen de muziekwetenschap: historisch, cultureel of cognitief. Met die keuze wordt het tweede semester van het tweede jaar en het gehele derde jaar verder ingekleurd. Studenten die voor de historische variant kiezen, verdiepen hun kennis van de muziekgeschiedenis sinds 1600 en maken kennis met hedendaagse historische analysetechnieken. Het panel merkt op dat ook muziek van voor 1600, en met name de Nederlandse polyfonie, een aanzet zou kunnen krijgen. Studenten die de culturele variant kiezen, onderzoeken hoe muziek in verschillende culturen gebruikt wordt om emoties te uiten. Ook leren ze welke invloed hun eigen cultuur heeft op hun luisterhouding naar muzikale praktijken uit andere culturen. Kiezen studenten voor de cognitieve variant, dan wordt het tweede semester van het tweede jaar ingevuld met vakken die de rol van cognitie in het maken en beluisteren van muziek analyseert. Hiervoor oefenen studenten uitgebreid met het opzetten en uitvoeren van experimenteel onderzoek. Aan het eind van het tweede jaar passen de studenten de verworven kennis binnen de gekozen variant toe in een individueel onderzoek (in het vak Onderzoeksproject Muziekwetenschap) en presenteren ze de uitkomsten op een gezamenlijke conferentie. Het tweede semester van het tweede jaar wordt verder ingevuld met twee wetenschapsfilosofische vakken, waarbij studenten worden uitgenodigd hun kennis uit de door hen gekozen variant op die vakken toe te passen.

Het derde jaar bestaat voor een groot deel uit keuzeruimte. Ten minste 24 EC van de keuzeruimte (totaal 42 EC) dienen studenten in te vullen met vakken buiten de opleiding. Voor de invulling van de opleidingsgebonden keuzevakken kunnen studenten kiezen uit een lijst van zeven vakken, die 6 of 12 EC beslaan. Deze vakken stellen de student in staat hun methodologische en disciplinaire vaardigheden toe te passen. Ook de vakken behorend bij de andere opleidingsvarianten kunnen als keuzevak worden geselecteerd. Door de grote hoeveelheid keuzeruimte zijn studenten vrij te bepalen hoe gespecialiseerd dan wel breed hun opleiding is, wat het panel erg waardeert. Specialistische vakken, bijvoorbeeld binnen kunstgeschiedenis, culturele antropologie of psychologie, alsook een minor of een stage (in het buitenland) behoren tot de mogelijkheden. Het derde jaar sluit af met de bachelorscriptie, waarin studenten hun opgedane kennis en vaardigheden in de praktijk brengen door middel van een eigen onderzoek.

Het panel is tevreden over de wijze waarop de opleiding is opgebouwd. Het eerste jaar staat vooral in het teken van kennisoverdracht. In het tweede jaar zijn studenten voornamelijk bezig met reflectie op die kennis en de manier waarop kennis tot stand komt. Aan het eind van de opleiding, in het derde jaar, wordt van studenten gevraagd zelf kennis te creëren. Het panel ziet de drie opleidingsvarianten duidelijk weerspiegeld in de bijbehorende vakken die in het tweede jaar aangeboden worden. De opleiding biedt ruime aandacht voor onderzoeksvaardigheden, door middel van de vakken Analyse- en onderzoeksmethoden A, B en C. Studenten oefenen verschillende methodologieën, zoals partituuranalyse, veldwerk en data-analyse. Dit waardeert het panel, omdat de genoemde methodologieën zeer relevant zijn voor de beroepspraktijk die men bij alle drie de opleidingsvarianten verwacht. Samen met het Onderzoeksproject bereiden de vakken de studenten uitgebreid voor op het schrijven van de bachelorscriptie. Het panel is ervan overtuigd dat studenten gedurende de opleiding opgeleid worden tot experts met voldoende kennis en vaardigheden om zich in het professionele domein te begeven. Het panel is met name te spreken over de aanwezigheid van partituuranalyse binnen de opleiding: afgestudeerden die muziek hebben leren ontleden alsof het een taal is, zijn volgens het panel van grote meerwaarde in het werkveld.

Als ontwikkelpunt ziet het panel een evenredige verdeling tussen de drie opleidingsvarianten. Waar de historische en culturele varianten in het eerste jaar al aan bod komen, doet de cognitieve variant pas in het tweede jaar haar intrede. Door deze late kennismaking is het volgens het panel geen wonder dat de cognitieve variant het minst door de studenten wordt gekozen. Het panel zou graag zien dat de cognitieve variant al in het eerste jaar individuele aandacht krijgt. Het panel waardeert in deze context wel het feit dat studenten hun keuzeruimte kunnen vullen met vakken uit de andere opleidingsvarianten, waardoor studenten de mogelijkheid hebben verderop in de opleiding nog van variant te wisselen.

Programma bacheloropleiding Theaterwetenschap

Het curriculum van de bacheloropleiding Theaterwetenschap (zie bijlage 2) weerspiegelt gedurende het eerste en het tweede jaar de vier domeinen die ook in Standaard 1 zijn besproken. Deze zijn gevat in afzonderlijke leerlijnen. De leerlijn Theorie en esthetiek laat de student kennismaken met het theaterwetenschappelijke begrippenapparaat en de theoretische en cultuurfilosofische concepten rondom kunst, cultuur, theater en performance. De leerlijn Theatergeschiedenis biedt de student een overzicht van de geschiedenis van verschillende aspecten van (voornamelijk Nederlands en Vlaams) theater, zoals toneelliteratuur, opvoeringspraktijken en historische en esthetische contexten. De derde leerlijn, Analyse van drama en theater, besteedt aandacht aan verschillende methodieken om theaterteksten en voorstellingen te kunnen analyseren. De vierde leerlijn, Dramaturgie, is het praktijkdeel van de opleiding. Binnen de vakken van deze leerlijn komt het theater tot leven, bijvoorbeeld door middel van een praktijkproject of een stage. Dat is ook het geval bij de studiereis, waarin de studenten aan het eind van het tweede jaar meegenomen worden naar een Europese stad om hen kennis te laten maken met de Europese theatercultuur. Naast deze leerlijnen, die verbonden zijn aan het profiel van de opleiding, is er nog een vijfde leerlijn. Deze leerlijn besteedt aandacht aan meer generieke academische vaardigheden, zoals onderzoeksvaardigheden en schrijfvaardigheden.

Sommige cursussen zijn specifiek afgestemd op één leerlijn, maar er zijn ook cursussen die meerdere leerlijnen bij elkaar brengen. Daarmee wordt de samenhang tussen de inhoudelijke domeinen voor de student verduidelijkt. Zo besteedt de cursus Inleiding in de Theaterwetenschap in het eerste jaar zowel aandacht aan theorie en esthetiek (de eerste leerlijn) als aan theateranalyse (de derde leerlijn). De leerlijn academische vaardigheden is een meer overkoepelende leerlijn, die bij bijna alle cursussen in het programma aan bod komt. Studenten sluiten bijvoorbeeld veel cursussen af met een paper of een presentatie, waarmee schriftelijke en mondelinge vaardigheden continu worden aangescherpt. In het vak Onderzoeksvaardigheden in het eerste jaar krijgt de leerlijn specifieke aandacht.

Het panel herkent de leerlijnen goed terug in het studieprogramma en is tevreden over de inhoudelijke invulling hiervan. De evenwichtige aandacht die uitgaat naar theaterwetenschappelijke kennis en haar praktische toepasbaarheid wordt door het panel sterk gewaardeerd. Het programma besteedt zeer veel aandacht aan voorstellingsanalyse en (de analyse van) primaire theaterteksten. Ook stelt de opleiding doorlopend het primair object centraal en gebruikt het de kennis hierover als toegangspoort om dieper in te gaan op andere vakgebieden, zoals kunststromingen, of thema's buiten het theater, zoals actuele maatschappelijke onderwerpen. Wel merkt het panel op dat er in de opleiding verhoudingsgewijs minder aandacht is voor theater als lichamelijke praktijk van spelers en toeschouwers. De economische, juridische en productionele context van theater is bijvoorbeeld op enkele plaatsen in het programma aanwezig, maar kan volgens het panel explicieter aan bod komen. Andere disciplines van theater, zoals dans en acteertheorie, zijn volgens het panel enigszins ondervertegenwoordigd in het huidige curriculum. Het panel adviseert hier meer aandacht aan te besteden.

Het derde studiejaar staat in het teken van verdieping en/of verbreding. De student heeft de ruimte om te kiezen hoe hij/zij dat wenst in te vullen. Een minor binnen of buiten de faculteit of een samengesteld keuzevakkenpakket behoort tot de mogelijkheden. De student kan er ook voor kiezen een semester in het buitenland te studeren, om zich verder te specialiseren. Met het afstudeertraject, bestaande uit een stage en een scriptie, sluit de student de opleiding af.

Tijdens gesprekken met docenten en studenten is gebleken dat het vak Theatergeschiedenis mogelijk zal worden omgevormd tot een algemeen historiografisch vak om het in meerdere opleidingen in te kunnen zetten. Hoewel het panel begrijpt dat dit vanuit financieel en organisatorisch oogpunt wenselijk is, wil het de opleiding op het hart drukken zo min mogelijk vakken uit de opleiding tot een algemeen vak om te vormen. Het panel is, net als studenten en docenten, van mening dat hierdoor de kern van de opleiding, namelijk de disciplinaire kennis behorende bij Theaterwetenschap, naar de achtergrond zal worden geschoven. Daardoor zal de opleiding zich op den duur te weinig inhoudelijk kunnen onderscheiden van andere opleidingen binnen de culturele sector.

De opleiding kent nu een vrij beperkt aanbod aan keuzevakken waarmee studenten de opleidingsgebonden keuzeruimte (12 EC van de 54 EC) dienen in te vullen. Zij biedt vier vakken aan, van elk 6 EC, waardoor studenten twee van de vier vakken moeten volgen. Het panel deelt de wens van de studenten en de docenten om het keuzemenu uit te breiden en vindt dat de mogelijkheden voor thematische verdieping op dit moment vrij beperkt zijn. In het gesprek met de docenten concludeert het panel dat er nog veel onbenutte expertise in de staf aanwezig is, die in de keuzeruimte wellicht de ruimte zou kunnen krijgen.

Werkvormen

De vier bacheloropleidingen kennen een verscheidenheid aan werkvormen, variërend van hoorcolleges en werkgroepen tot excursies, presentaties of exposities. Het panel heeft de werkvormen in de opleidingen bestudeerd en geconstateerd dat die passen bij de inhoud en het niveau van de vakken. Het stelt vast dat de opleidingen zich inzetten voor activerende onderwijsvormen en ook zorgen dat vaardigheden als presenteren en academisch schrijven voldoende aan de orde komen door het hele curriculum heen.

In de bacheloropleiding Cultuurwetenschappen is er ondanks het geringe aantal studenten vaak sprake van grote groepen, doordat studenten uit andere opleidingen keuzevakken binnen deze opleiding kiezen. Het panel begreep van docenten en studenten dat de opleiding zich inspant om de verschillende discipline achtergronden van deze studenten te benutten, bijvoorbeeld door ze in gemengde groepen aan werkcolleges en groepsopdrachten te laten werken. De opleiding verzorgt het vak Cultuur en samenleving, dat in alle vier de bacheloropleidingen verplicht gesteld is en gemiddeld 130 studenten heeft. Dit vak heeft de vorm van een hoorcollege, maar maakt gebruik van *blended learning* om studenten ook hierin te activeren. In andere vakken maken studenten bijvoorbeeld video-essays, krijgen ze college van een gastdocent of gaan ze op excursie naar culturele instellingen. Het curriculum kent verder een buitenlandexcursie, die door studenten gewaardeerd wordt. Het panel vindt de verscheidenheid aan werkvormen een sterk punt van de bacheloropleiding Cultuurwetenschappen. Het is in het bijzonder te spreken over het vak I Amsterdam, dat zeer intensief en gevarieerd is vormgegeven en waarin de samenwerking is aangegaan met Amsterdamse culturele instellingen en de gemeente Amsterdam.

De bacheloropleiding Kunstgeschiedenis kent vrij veel hoorcolleges, die in de praktijk echter activerend en met ruimte voor eigen inbreng en discussie worden vormgegeven. De vrij beperkte groeps grootte nodigt hiertoe uit. Op het gebied van werkvormen onderscheidt de opleiding zich door de vele excursies in binnen- en buitenland. Volgens het panel zijn deze duidelijk van toegevoegde waarde. Tijdens de excursies bekijken de studenten de kunstobjecten in situ, en vaak ook op hun oorspronkelijke plek. Daarmee leren zij de werken in hun context te zien en doen zij een indruk op van de infrastructuur van musea en galleries, hun toekomstige werkveld. Het panel heeft met genoegen vastgesteld dat de excursies zeer goed voorbereid en begeleid worden, en dat de opleiding zich inspant ze zo goed mogelijk te benutten. Tijdens de excursies, maar ook in andere vakken door de hele opleiding heen, moeten studenten zich nader bekwamen in presenteren. De opleiding besteedt ten slotte ruim aandacht aan academisch schrijven. Het panel juicht dit des te meer toe omdat dit in een verslag dat een werkveldcommissie voor de opleiding heeft opgesteld, als aandachtspunt is benoemd.

De bacheloropleiding Muziekwetenschap heeft een goede mix van werkvormen, wat het panel zeer waardeert. Naast een adequate balans tussen hoor- en werkcolleges volgen studenten ook muziekpractica, waarin ze oefensessies hebben op het gebied van gehoortraining, harmonieleer en muzikaal samenspel. Daarnaast biedt de opleiding de studenten verschillende mogelijkheden om zelfstandig hun kennis en vaardigheden verder aan te scherpen. Zo promoot de opleiding het gebruik van verschillende (vrij te verkrijgen) apps waarmee studenten bijvoorbeeld luisteroefeningen kunnen doen of hun vaardigheden op het gebied van solfège kunnen testen en verbeteren. Het panel is te spreken over de energie die de opleiding steekt in het ontwikkelen van eigen apps en interactieve tools in de online leeromgeving (*blended learning*) teneinde het studierendement te verhogen. Al deze apps en tools ondersteunen studenten nog effectiever en intensiever bij het studiemateriaal.

De bacheloropleiding Theaterwetenschap kent een klein aantal studenten. De meeste vakken bestaan uit hoorcolleges en werkcolleges die gecombineerd worden aangeboden. In werkcolleges brengen studenten de kennis uit de hoorcolleges in de praktijk en oefenen ze hun vaardigheden. Veel vakken in het tweede studiejaar sluiten studenten af door een paper te schrijven, wat een goede oefening is om de onderzoeksvaardigheden en de academische schrijfvaardigheden verder aan te scherpen. Sommige vakken sluiten af met een (groeps)presentatie. Alle opdrachten worden van rijke feedback voorzien: mondeling en schriftelijk, van zowel docenten als studiegenoten.

Studenten waren zowel tijdens het gesprek met het panel als in het studenthoofdstuk van het zelfevaluatie-rapport zeer positief over de verbinding die de opleiding legt tussen theorie en praktijk. Het doel hiervan is studenten te leren hoe theoretische kennis in de praktijk toegepast kan worden. Dit komt onder meer tot uiting in het wekelijkse theaterbezoek dat studenten aan het begin van de opleiding uitnodigt om gezamenlijk bezochte theatervoorstellingen met elkaar te bespreken. Ook de praktijkprojecten in het eerste en het tweede studiejaar, die gekoppeld zijn aan de dramaturgische leerlijn, brengen de studenten dicht bij de praktijk. De studiereis is uiteraard ook een goed voorbeeld waarin studenten uitgenodigd worden om het geleerde aan de praktijk te toetsen. De opleiding nodigt daarnaast regelmatig gastsprekers uit het veld uit om te vertellen over hun praktijk. Het panel waardeert de balans tussen theorie en praktijk. In het praktijkproject Van tekst naar voorstelling ontwikkelen studenten bijvoorbeeld een eigen voorstelling en oefenen ze de theoretische concepten die ze in andere vakken hebben geleerd. Volgens het panel is het programma zodanig vormgegeven dat de studenten de benodigde kennis en vaardigheden goed kunnen verwerven. Het kent een combinatie groepswork en individuele opdrachten, waarmee studenten zich in verschillende vaardigheden kunnen bekwaligen.

Studeerbaarheid en studiebegeleiding

De Faculteit der Geesteswetenschappen heeft een tutorsysteem ingesteld dat voor alle bacheloropleidingen gelijk is. Studenten krijgen aan de start van de opleiding een docent toegewezen als tutor. Student en tutor hebben in de propedeuse twee tot drie gesprekken en in de postpropedeuse één of twee per jaar. In deze gesprekken komen problemen, struikelblokken, studieresultaten, keuzevakken en toekomstperspectief aan de orde. Het panel begreep dat het genoemde aantal tutorgesprekken een minimum betreft en dat dit in de praktijk nog wel eens hoger wil uitvallen. Het panel juicht dit toe en vindt dat het tutorsysteem mooi is vormgegeven en goed functioneert. Studenten kunnen ook een beroep doen op facultaire studieadviseurs. Over het algemeen zijn zij zeer tevreden met deze voorzieningen.

Het panel heeft gezien dat de opleidingen ook op andere manieren zorgen dat ze goed studeerbaar blijven. De curricula zijn zorgvuldig opgebouwd en de scriptietrajecten die de opleidingen afsluiten zijn helder vormgegeven, met scriptiewerkgroepen, handleidingen, scriptiebegeleiding en duidelijke deadlines. Het panel ving signalen op, van docenten en van studenten, dat studenten in de vier bachelorprogramma's stress ervaren. Dit ligt echter niet aan de opleidingen zelf, maar lijkt veroorzaakt te worden doordat studenten zelf de druk voelen een goede prestatie neer te zetten en hoge cijfers te behalen. Het viel het panel in dit verband op dat de bacheloreindwerken van de opleidingen soms al te ambitieus zijn opgezet. Hoewel dit probleem niet uniek is voor deze vier opleidingen, waarschuwt het panel toch de stress bij studenten goed te monitoren en ze waar nodig in hun ambities wat in te toemen.

De bacheloropleiding Cultuurwetenschappen is volgens het panel goed studeerbaar. Het beperkte studentenaantal maakt dat studenten goede onderlinge contacten hebben en dat er korte lijntjes naar het docententeam lopen. Het panel denkt wel dat het raadzaam is na te gaan of studenten Cultuurwetenschappen altijd voldoende worden uitgedaagd in de vakken die zij met studenten van buiten de opleiding volgen. Ook zou het programma volgens het panel nog verbetering kunnen bewerkstelligen op het gebied van studeerbaarheid door de scriptie na het afsluitende I Amsterdam-seminar te plaatsen. Dat laatste is intensief (40 uur per week) en kan studenten die enige vertraging bij het afronden van de scriptie hebben opgelopen hinderen. De uitgebreide keuzeruimte in jaar 3 is een aspect dat studenten waarderen en dat zij actief en doelgericht benutten om zich te

specialiseren; zij ondervinden daarbij geen grote problemen. Toch zou het in de ogen van het panel zoals eerder gezegd aan te bevelen zijn deze keuzeruimte iets in te perken om sterker op verdieping te kunnen sturen.

Positief vindt het panel de zeer intensieve begeleiding bij de scriptie: studenten en alumni gaven unaniem aan dat hun scriptiebegeleiders zich voor hen inspanden om de scriptie op een hoog niveau te krijgen. Opvallend aan het scriptietraject van Cultuurwetenschappen is dat de begeleiding plaatsvindt in thematische groepen. Studenten kiezen zelf een thema, maar dat dient wel aan te sluiten bij de werkgroepthema's. De scriptiewerkgroepdocent, tevens de scriptiebegeleider, beschikt in principe over voldoende expertise om de scripties te begeleiden, maar tijdens het bezoek is het panel gebleken dat dit niet in alle gevallen helemaal opgaat. Aangezien veel scripties daarnaast multi-dan wel interdisciplinair ingestoken zijn, adviseert het panel de inzet van een tweede lezer wanneer dit nodig is in het licht van de scriptiethematiek en de expertise van de begeleider.

De bacheloropleiding Kunstgeschiedenis is in principe goed studeerbaar, met een logische opbouw en zonder in het oog springende struikelblokken. De keuzeruimte en de verplichting om die deels buiten de eigen opleiding in te vullen geven studenten de mogelijkheid hun studietraject deels zelf vorm te geven. Studenten ervaren het aantal contacturen als aan de lage kant, iets wat de opleiding zelf ook aangeeft in de zelfevaluatie, maar de buitenlandreizen en excursies zorgen voor een sterke band binnen de cohorten en tussen de docenten en studenten. De actieve studievereniging speelt hierbij een grote rol en weet ook de deeltijdstudenten aan te spreken. Dat de rendementen van de opleiding toch aan de lage kant zijn, komt doordat studenten de opleiding met andere activiteiten of met een tweede studie combineren. De opleiding kijkt nu actief naar opties om *double degree*-samenwerkingen aan te gaan. Het panel ondersteunt dit voornemen.

Ook deze opleiding kent een scriptietraject, dat naar aanleiding van de vorige visitatie is aangepast. Er is een verplichte scriptiewerkgroep waarin studenten hun onderzoeksvraag en aanpak uitwerken en die onderling bespreken. Hierna beginnen ze aan het feitelijke schrijven en zetten ze het traject voort met een individuele begeleider (een andere dan de begeleider van de scriptiewerkgroep). Het panel vindt deze opzet in principe goed. Tijdens het bezoek begreep het panel van studenten en alumni dat het scriptietraject weliswaar wordt gezien als positief, maar dat wie precies in de pas loopt met dat traject en dus alle stappen volgens de planning van de werkgroep zet, aan het eind van het traject toch vertraging kan hebben opgelopen vanwege de nogal krappe tijdspanne van het traject. Zeker de zwakkere studenten kunnen hiermee komen te worstelen. Het panel begreep ook dat het mogelijk is eerder aan de scriptie te beginnen om dergelijke vertragingen te voorkomen. Het adviseert de opleiding dit explicieter naar studenten te communiceren en in de gaten te houden of aanpassingen in het traject zoals dat er nu ligt noodzakelijk zijn.

De bacheloropleiding Muziekwetenschap is in principe goed studeerbaar. Studenten geven aan dat ze veel vrijheid krijgen om hun studie naar eigen wens in te vullen en het tempo en de intensiteit van de studie zelf te plannen. Het panel waardeert dit, maar heeft geconstateerd dat hiertegenover staat dat het aantal contacturen binnen sommige vakken soms beperkt is. De hoge werkdruk binnen het docententeam (zie *Onderwijsgevend personeel*) is hier mede de oorzaak van: om docenten meer ruimte te geven is het aantal contacturen van veel vakken naar omlaag bijgesteld. Daardoor worden veel zaken aan de student zelf overgelaten. Het panel stelt vast dat sommige studenten hier wel bij varen, maar dat andere studenten moeilijk om kunnen gaan met deze ruimte. Tijdens het locatiebezoek sprak het panel met studenten die met name aangaven het fijn te hebben gevonden wanneer ze wat meer hulp hadden gekregen bij het kiezen van de keuzevakken. Sommige studenten kwamen er te laat achter dat er binnen een andere faculteit een vak verzorgd werd dat heel goed bij hun opleidingsvariant en hun specifieke loopbaanwensen zou passen. Het panel vraagt het opleidingsmanagement te kijken of het mogelijk is een lijst met aan te raden keuzevakken te maken, passend bij de opleidingsvarianten en/of beroepsperspectieven.

De opleiding kent een diverse studentenpopulatie. Sommige studenten bespelen al geruime tijd een of meerdere muziekinstrumenten, anderen kunnen nog geen noot lezen. Dat zorgt voor grote

verschillen aan de start van de opleiding wat betreft praktische kennis, zoals van muzieknotatie, maar ook wat betreft algemene kennis over bijvoorbeeld muzikale stromingen. Het zelfevaluatie-rapport meldt dat een beduidend aantal studenten tijdens het eerste jaar dan ook uitvalt. Het panel heeft gezien dat de opleiding zeer veel tijd en energie investeert om te zorgen dat alle studenten ongeacht hun instapniveau de opleiding kunnen volgen. Om te beginnen zijn de muziektheoriecursussen volgens studenten zo ingericht dat ook beginners makkelijk bij kunnen blijven. Ook de hierboven genoemde apps en *blended learning*-tools dragen hier in belangrijke mate aan bij. Daarnaast biedt de opleiding sinds 2014 bijlessen solfège en harmonieleer aan. Tot slot concludeert het panel dat docenten veel moeite doen om studenten te begeleiden bij het onder de knie krijgen van bepaalde vaardigheden en het op peil krijgen van de benodigde kennis. Tijdens het visitatiebezoek heeft het panel van de studenten begrepen dat docenten literatuur of oefenmateriaal aanreiken waar dat nodig is. De inzet van de opleiding, en het docententeam in het bijzonder, waardeert het panel zeer.

Het rendement van de opleiding ligt vrij laag: na drie jaar heeft ongeveer 12 procent van de studenten de opleiding afgerond. In 2018 verliet 38 procent van de inschrijvers de opleiding vroegtijdig. Het panel stelde enkele oorzaken vast. Een aanzienlijk deel van de studenten is eerder afgewezen voor het conservatorium. Bij een succesvolle tweede aanmelding verlaten zij de opleiding. Voorts schrijven velen zich voor de opleiding in vanuit een grote passie voor, en ervaring met, muziek. Voor sommigen blijkt de voornamelijk wetenschappelijk benadering van muziek die de opleiding hanteert, een mismatch te zijn met de eigen motivatie of aanleg. De opleiding neemt verschillende maatregelen om die mismatch te beperken. Voordat de opleiding aanvangt, kunnen geïnteresseerden tijdens een voorlichtingsbijeenkomst informatie inwinnen over de inhoud en arbeidsmarktperspectieven van de opleiding. Zo worden verwachtingen bijgesteld. Aan de start van de opleiding voeren studieadviseurs en studieloopbaanbegeleiders intakegesprekken met de studenten. Ook de tutorgesprekken dragen bij aan het maken van keuzes. Het panel waardeert de inzet van de opleiding om (aankomende) studenten te helpen bij de keuzes die ze maken.

Het panel ziet een mogelijkheid om de in- en doorstroom alsmede het rendement van de opleiding te verhogen. De masteropleiding Music Studies kent een groot aantal aanmeldingen van conservatoriumstudenten. Momenteel volgen dergelijke studenten een schakelprogramma van 6 maanden om toegelaten te worden tot de masteropleiding. Het panel ziet hier een kans, omdat veel kennis en vaardigheden in deze opleiding overlappen met wat studenten aan het conservatorium geleerd hebben (harmonieleer, solfège, etc.). Wanneer het schakelprogramma vervangen wordt door een ingedikte, eenjarige versie van de bacheloropleiding Muziekwetenschap, ronden studenten het schakelprogramma af met een bachelordiploma. Dit is voordelig voor zowel studenten als de opleiding.

De bacheloropleiding Theaterwetenschap is voor veel studenten hard werken, maar goed studeerbaar. De vijf leerlijnen bewerkstelligen een logische opbouw van de opleiding. Het kleine aantal studenten zorgt voor een prettige sfeer, en snel en informeel contact tussen zowel studenten onderling, als tussen studenten en het docententeam. De grote hoeveelheid keuzeruimte biedt de studenten de kans om de opleiding op basis van hun eigen interesses en carrièrewensen in te richten. Velen kiezen er bijvoorbeeld voor om de stage (6 EC) uit te breiden met 6 EC vanuit de keuzeruimte. Het panel is zeer te spreken over de scriptiewerkgroep behorende bij het scriptietraject. De werkgroep biedt studenten vanaf de start van hun scriptietraject veel begeleiding bij het uitwerken van hun onderzoeksvraag en het kiezen van de juiste onderzoeksmethode. Studenten ontvangen van zowel hun peers als de scriptiewerkgroepbegeleider feedback op hun werk. De scriptiewerkgroep biedt studenten bovendien de kans om verschillende relevante vaardigheden, zoals discussiëren, feedback geven en afspraken maken, verder te versterken. Studenten krijgen intensieve begeleiding bij de ontwikkeling van hun onderzoeks- en taalvaardigheden. Zo heeft het panel gezien dat studenten regelmatig theaterrecensies, reflectieverslagen en essays schrijven. De meeste deeltijdstudenten hebben al ervaring op theatergebied. In overleg met de studieadviseur en tutoren wordt voor hen daarom een studiep pad op maat gemaakt, dat is afgestemd op de reeds aanwezige kennis en ervaring van de deeltijdstudent.

Onderwijsgevend personeel

Tijdens het visitatiebezoek kreeg het panel een goede indruk van het onderwijsgevend personeel. Opvallend was dat de studenten van alle opleidingen aangaven hun docenten zeer te waarderen. Docenten geven uitgebreide feedback op opdrachten, ook tussentijds, en zijn goed bereikbaar voor hun studenten. Een veelgehoorde opmerking van studenten was dat hun docenten niet aarzelen hun eigen contacten en netwerken voor de studenten open te stellen. Docenten zijn benaderbaar en toegewijd. Over het algemeen toonden studenten en alumni zich daarbij tevreden over de didactische en inhoudelijke kwaliteiten van de docentenstaf.

Een tweede algemene indruk die het panel opdeed met betrekking tot de docentenstaf is de hoge werkdruk. De ervaren werkbelasting wordt naar de mening van het panel vergroot door het '884'-systeem (semesters met onderwijsblokken van steeds 8, 8 en 4 weken), dat niet minder dan 40 aaneengesloten onderwijsweken tot gevolg heeft. De faculteit erkent dat de werkdruk te hoog is en heeft al beleid geformuleerd om de urennormering zodanig aan te passen dat het onderwijzend personeel realistischer takenpakketten krijgt. Ook is er aandacht voor de noodzaak tijd vrij te maken voor het doen van onderzoek. Het panel stelt vast dat er een kritische grens is bereikt en dat de kwaliteit van de onderwijsprogramma's bij voortdurende van deze situatie onder druk zal komen te staan. Het adviseert dan ook op zeer korte termijn maatregelen te treffen. Hierbij is het volgens het panel nodig ook per opleiding te kijken hoe ze het meest geholpen zou zijn en de opleiding hierin ruimte en autonomie te geven. Bij het formuleren van maatregelen om de werklust te verlichten zouden volgens het panel ook de opleidingscommissies beter betrokken moeten worden. Uit de documentatie die het ontving voor het visitatiebezoek maakte het panel op dat deze commissies als beleidsinstrument nog niet altijd optimaal worden benut. Ten slotte zou de huidige instroom moeten worden bewaakt om te voorkomen dat grotere aantallen studenten leiden tot verdere verhoging van de werkdruk.

Met betrekking tot de docentenstaf van Cultuurwetenschappen waardeert het panel dat alle vaste docenten een Basiskwalificatie Onderwijs (BKO) hebben behaald. De staf bestaat in totaal uit 11,52 fte; deze omvang is nodig gezien de grote groepen studenten van elders die in de opleiding keuzevakken komen volgen. Van deze staf is 1,92 fte niet gepromoveerd, wat het panel zeker acceptabel vindt. Stafleden zijn in veel gevallen actief in het werkveld en hebben gevarieerde disciplinaire achtergronden, wat passend is voor deze opleiding. De opleiding betreft ook gastdocenten bij het onderwijs. Het kreeg geen signalen van urgente onderbezetting.

Vrijwel al het onderwijs in de bacheloropleiding Kunstgeschiedenis wordt gegeven door gepromoveerde docenten met minimaal een BKO; alleen bij hoge uitzondering wordt hiervan afgeweken. Naast de vaste staf, die goede banden met het werkveld onderhoudt en daar deels zelf actief is, wordt een beroep gedaan op gastdocenten. Het panel is positief over de kwaliteit van het onderwijzend personeel in de opleiding. De expertise van de stafleden ligt hoofdzakelijk bij de westerse traditie en canon; de opleiding zet zich in om bij de werving van nieuwe medewerkers meer diversiteit te bewerkstelligen en erkent de eigen inhoudelijke beperkingen en kwaliteiten in het vormgeven van het onderwijs. Het panel heeft er waardering voor dat de staf zo bewust nadenkt over de aansluiting tussen de eigen expertise en inhoud van het onderwijsprogramma.

Op een uitzondering na zijn alle vaste en tijdelijke docenten binnen de bacheloropleiding Muziekwetenschap gepromoveerd en beschikken zij over een BKO. Net als de studenten is het panel zeer te spreken over het docententeam: iedere docent is nauw betrokken bij de opleiding, waardoor er een breed gedragen visie merkbaar is. Elke docent investeert tijd en energie om de studenten te begeleiden bij het maken van keuzes die passen bij hun eigen interesses. Door de brede expertise die aanwezig is binnen het docententeam, kunnen studenten makkelijk meer informatie inwinnen over de verschillende opleidingsvarianten, de toegevoegde waarde van de keuzevakken en mogelijke beroepsperspectieven.

Met 11 docenten heeft de bacheloropleiding Theaterwetenschap een klein docententeam. De meeste docenten zijn gepromoveerd en beschikken over een BKO. Het panel is zeer positief over de expertise

van de staf op het gebied van theater (zoals theatergeschiedenis, dramaturgie, muziektheater en ontwikkelingen in de politieke en maatschappelijke functie van theater). Het constateert dat het docententeam lijdt onder hoge werkdruk, meer nog dan dat dit bij de andere bacheloropleidingen het geval is. Doordat de docentenstaf zo klein is, verzorgt elke docent het hele jaar onderwijs. Docenten hebben tijdens het gesprek met het panel aangegeven dat zij zeer weinig mogelijkheden ervaren om studenten verdiepende stof aan te bieden. Gezien de eerder genoemde expertise van de staf acht het panel dit een gemiste kans. De algemene aanbevelingen aan het begin van deze paragraaf zijn op deze opleiding dan ook des te meer van toepassing.

Opleidingsspecifieke voorzieningen

De situering van de bacheloropleidingen in het centrum van Amsterdam, waar het culturele aanbod groot is, biedt studenten talloze mogelijkheden om met kunst en cultuur in contact te komen. Alle bacheloropleidingen hebben samenwerkingsverbanden met diverse culturele instellingen, die bijvoorbeeld stageplaatsen beschikbaar stellen. Het panel acht deze verbanden van toegevoegde waarde voor de opleidingen.

De bacheloropleiding Theaterwetenschap beschikt over een eigen theater. Studenten kunnen hier hun productievaardigheden oefenen, bijvoorbeeld in de vakken Dramaturgie en Van tekst naar voorstelling. Daarnaast biedt de Universiteitsbibliotheek toegang tot de theatercollectie van het Theater Instituut Nederland. Hierin kunnen studenten oefenen met archiefgebonden onderzoek, bijvoorbeeld in het keuzevak Allemaal Theater!. Ook hiervan vindt het panel de toegevoegde waarde evident.

Overwegingen

Het panel stelt vast dat alle vier de opleidingen een duidelijke en doordachte structuur en opbouw kennen, passende en gevarieerde werkvormen hanteren en zich onderscheiden door hun samenwerking met Amsterdamse culturele instellingen. De opleidingen zijn studeerbaar dankzij een mooi tutorsysteem, voldoende begeleiding en ondersteuning en duidelijke scriptietrajecten. Wel is het aan te bevelen studenten goed te monitoren in hun ambities met betrekking tot de eindwerken, om te voorkomen dat zij zichzelf te veel druk opleggen. De opleidingen beschikken over voldoende en gekwalificeerd, toegewijd personeel. Wel constateert het panel dat met betrekking tot werkdruk voor docenten een kritische grens is bereikt en dat de kwaliteit van de onderwijsprogramma's bij voortdurende van de huidige situatie onder druk zal komen te staan. Dit is aan de orde voor alle opleidingen en in het bijzonder voor Theaterwetenschap. Het panel adviseert op dit punt op zeer korte termijn maatregelen te treffen. Hierbij is het volgens het panel nodig de individuele opleidingen ruimte en autonomie te geven om maatregelen te bepalen. Ook adviseert het om de opleidingscommissies hierbij goed te betrekken. Ten slotte zou de huidige instroom moeten worden bewaakt om te voorkomen dat grotere aantallen studenten leiden tot verdere verhoging van de werkdruk.

De bacheloropleiding Cultuurwetenschappen heeft een helder vormgegeven en goed doordacht programma, waarin vier leerlijnen de verschillende perspectieven (cultuurgeschiedenis, cultuurtheorie, cultuursociologie en cultuurpolitiek) omvatten. De opleiding besteedt veel aandacht aan de academische vaardigheden enerzijds en het professionele veld anderzijds. Het panel adviseert het vaardighedenonderwijs nog te versterken door een beargumenteerde keuze te maken uit de waaier aan onderzoeksmethoden die in het verlengde liggen van de onderwezen disciplines. Ook beveelt het panel de opleiding aan om studenten duidelijk te maken waar disciplines samenkomen en hen te laten reflecteren op de stap van disciplinair naar multidisciplinair en/of interdisciplinair onderzoek. De voorgenomen keuze voor twee van de vier perspectieven, te weten cultuursociologie en cultuurpolitiek, vormt volgens het panel een goede gelegenheid om meer disciplinaire vorming en verdieping te bereiken, van waaruit multi- en interdisciplinariteit kunnen worden benaderd. Ook vormt deze herziening een kans om een sterkere focus in de keuzevakken van het derde bachelorjaar te bewerkstelligen.

Het panel is te spreken over het derdejaarsvak I Amsterdam, dat intensief en gevarieerd is vormgegeven en de samenwerking met Amsterdamse culturele instellingen aangaat. Het beveelt aan dit vak als visitekaartje naar de start van het curriculum te verplaatsen. Omdat veel vakken ook door studenten van buiten de opleiding worden gevolgd, is er sprake overlap tussen vakken doordat docenten kennislacunes moeten overbruggen. Het panel adviseert het opleidingsmanagement, dat zich hiervan bewust is, te overdenken of betere afstemming tussen docenten en opleidingen hier tot verbetering kan leiden. Met betrekking tot het scriptietraject waardeert het panel de begeleiding in thematische groepen; een tweede lezer hierbij is aan te bevelen wanneer de expertise van deze begeleider niet geheel aansluit bij de thematiek van de scriptie of bij multi- of interdisciplinaire scripties.

De bacheloropleiding Kunstgeschiedenis zit volgens het panel goed in elkaar en biedt studenten een zeer solide kunsthistorische basis. Mooi zijn volgens het panel de scheiding van objectanalyse en de daaropvolgende interpretatie, de aandacht voor kunsttechnieken en materialen en de inbedding van kunstgeschiedenis in de geesteswetenschappen. Ook is het panel positief over de nadruk op academische vaardigheden en in het bijzonder academisch schrijven vanaf de start van het programma. Het prijst de doordacht vormgegeven excursies en de actieve studievereniging, die het curriculum actief aanvult. Een ontwikkelpunt voor de opleiding is om de exclusieve focus op de westerse kunstgeschiedenis voorzichtig te contextualiseren door ook aandacht te besteden aan de niet-westerse kunstgeschiedenis. Het panel adviseert integratie van de mondiale invalshoek in de bestaande vakken en heldere communicatie over de eigen keuzes hierin richting studenten. De opleiding zou zich verder kunnen verbeteren door nog meer aandacht te besteden aan het beroepenveld en de samenleving, bijvoorbeeld door sterker in te zetten op het aanleren en trainen van communicatievaardigheden waarmee studenten een breder publiek kunnen bedienen. Het panel betreurt de plannen om in de propedeuse opleidingseigen vakken te laten vervallen ten gunste van vakken die door de vier bacheloropleidingen worden gedeeld, omdat hiermee de solide disciplinaire basis van de opleiding wordt aangetast. De opleidingsrendementen zijn aan de lage kant omdat studenten deze vaak met een tweede studie combineren. Het panel ondersteunt daarom het voornemen van de opleiding om *double degree*-samenwerkingen aan te gaan. Het wijst de opleiding erop dat het scriptietraject zo strak gepland is dat vertraging kan ontstaan, en adviseert hierover goed te communiceren naar studenten en na te gaan of aanpassingen nodig zijn.

De opbouw van de bacheloropleiding Muziekwetenschap leidt studenten in de ogen van het panel op tot experts met voldoende kennis en vaardigheden om zich in het professionele domein te begeven. Onderzoeksvaardigheden komen ruimschoots aan bod. Het panel is zeer te spreken over de aanwezigheid van partituuranalyse binnen de opleiding en is positief over de muziekpractica en het gebruik van interactieve tools en apps waarmee studenten zelfstandig kennis en vaardigheden kunnen oefenen. De opbouw van de opleiding weerspiegelt volgens het panel duidelijk de drie opleidingsvarianten. Wel merkt het panel op dat een meer evenredige verdeling van de studenten over de drie varianten wenselijk is. De huidige, wat scheve verdeling wordt volgens het panel veroorzaakt door het feit dat de culturele en historische varianten al in het eerste jaar aan bod komen, terwijl de cognitieve variant pas in het tweede jaar haar intrede doet. Positief vindt het panel de mogelijkheid om de keuzeruimte met vakken uit een andere variant te vullen, waardoor studenten verderop in de opleiding nog van variant kunnen wisselen. Vanwege deze grote keuzeruimte en het beperkte aantal contacturen worden studenten erg vrij gelaten om zelf hun programma in te vullen. Het panel adviseert studenten meer ondersteuning te bieden bij het invullen van de keuzeruimte. Om de studeerbaarheid en de rendementen van de opleiding te vergroten, zou de opleiding een ingedikt eenjarig programma ter vervanging van het huidige schakelprogramma naar de masteropleiding kunnen gaan aanbieden.

Het panel stelt vast dat het curriculum van de opleiding Theaterwetenschap mooi is vormgegeven, met herkenbare leerlijnen en mooie werkvormen die de link tussen theorie en praktijk leggen (zoals theaterbezoek en praktijkprojecten). De beschikking over een eigen theater vindt het panel van toegevoegde waarde. Het panel waardeert de evenwichtige aandacht voor theaterwetenschappelijke kennis en haar praktische toepasbaarheid, evenals de centrale positie van voorstellingsanalyse en

(de analyse van) primaire theaterteksten. De opleiding stelt theater als primair object centraal en gaat van hieruit dieper in op andere vakgebieden en thema's. Het panel waardeert dit, maar adviseert meer aandacht te besteden aan de lichamelijke aspecten van de podiumkunsten, door het discipline-aanbod te verbreden (bijvoorbeeld dans) of ook andere aspecten van de theaterpraktijk te belichten (bijvoorbeeld acteertheorie) naast de meer tekstgerichte benaderingen. De opleiding is voor studenten hard werken, maar voldoende studeerbaar, mede dankzij een helder scriptietraject en de prettige, informele sfeer tussen studenten onderling en studenten en docenten. De omvangrijke keuzeruimte biedt studenten de vrijheid het programma naar eigen inzicht in te vullen. Het panel adviseert om in de keuzeruimte meer opleidingseigen vakken in te voeren, gebruikmakend van de expertise van de staf, om zo meer mogelijkheden tot thematische verdieping te scheppen. Ook wil het panel de opleiding op het hart drukken zo min mogelijk vakken tot algemeen vak voor meerdere opleidingen om te vormen om de disciplinaire kern van de opleiding te bewaken.

Conclusie

Bacheloropleiding Cultuurwetenschappen: het panel beoordeelt Standaard 2 als 'voldoet'.

Bacheloropleiding Kunstgeschiedenis: het panel beoordeelt Standaard 2 als 'voldoet'.

Bacheloropleiding Muziekwetenschap: het panel beoordeelt Standaard 2 als 'voldoet'.

Bacheloropleiding Theaterwetenschap: het panel beoordeelt Standaard 2 als 'voldoet'.

Standaard 3: Toetsing

De opleiding beschikt over een adequaat systeem van toetsing.

Bevindingen

De toetsing binnen de vier bacheloropleidingen volgt het toetsbeleid van de Faculteit der Geesteswetenschappen, dat in lijn ligt met het universitaire toetsbeleidskader. In deze stukken zijn onder meer processen rondom het opstellen en afnemen van toetsen vastgelegd. Zo schrijft het toetsbeleid voor dat de toetsing van elk curriculumonderdeel gelijkmatig over meerdere toetsmomenten gespreid wordt. Zoals beschreven in de zelfevaluaties van de opleidingen krijgt dit beleid concreet vorm doordat de opleidingen minimaal 2 toetsmomenten per 6 EC als uitgangspunt hanteren.

Het panel kan zich vinden in het facultaire en universitaire uitgangspunt van spreiding van toetsmomenten, maar tekent wel aan dat de opleidingen nu wel erg veel toetsen kennen. Dit betekent een verhoging van de werkdruk voor de docenten binnen de opleidingen, zeker omdat de toetsen gepaard gaan met rubrics, matrices en beoordelingsformulieren die de kwaliteit van de beoordeling garanderen en vastleggen. Daarbij komt het '884'-systeem, dat relatief weinig ruimte biedt voor uitloop, waardoor docenten soms moeite hebben al het nakijkwerk bij te benen. Ook voor studenten pakt het huidige toetsbeleid niet altijd gunstig uit. Binnen Muziekwetenschap gaven studenten aan dat zij door de hoge toetsfrequentie de feedback van de docent minder effectief kunnen verwerken: voordat de feedback op hun eerste opdracht ontvangen is, moet de tweede opdracht al ingeleverd worden. Het panel constateert ook dat er in sommige vakken frequenter getoetst wordt dan tweemaal per 6 EC en dat de toetsen relatief vaak summatief zijn, wat arbeidsintensiever uitpakt voor studenten en docenten. Dit is zeker het geval binnen Cultuurwetenschappen en Theaterwetenschap; in de opleidingen Kunstgeschiedenis en Muziekwetenschap valt positief op dat er wel vaker voor formatieve toetsing wordt gekozen. In het licht van de visitatie in 2013, waar het toenmalige panel onvolkomenheden op het gebied van toetsing constateerde, kan het panel de keuze binnen Theaterwetenschap om voornamelijk summatief te toetsen goed begrijpen. Algemeen bezien heeft de opleiding goede maatregelen genomen om de kwaliteit van toetsing grondig te verbeteren. Hierdoor is de werklast voor studenten en docenten echter wel toegenomen. Het panel beveelt aan de toetsing in alle opleidingen, maar met name Cultuurwetenschappen en Theaterwetenschap, nog eens te bekijken en na te gaan hoe de

werklast voor docenten en studenten omlaag gebracht kan worden zonder dat de toetsing aan effectiviteit inboet.

De toetsvormen binnen de opleidingen zijn volgens het panel voldoende gevarieerd en passend bij de te toetsen stof. Ze kennen een duidelijke opbouw, zoals uit de toetsplannen van de opleidingen blijkt, waarbij vormen als meerkeuzetoetsen in het begin van de opleiding nog wel voorkomen maar in de loop van de tijd worden afgebouwd ten gunste van schriftelijke tentamens, papers of presentaties. In de toetsing ligt volgens het panel, zeker in de latere studie jaren, een sterk accent op schriftelijke toetsen en schrijfopdrachten. Om de toetsing veelzijdiger te maken en studenten te motiveren en te activeren zouden de opleidingen kunnen overwegen een deel van de schriftelijke toetsen door mondelinge toetsen te vervangen. Ook zouden ze kunnen onderzoeken in hoeverre digitale toetsvormen en *blended learning* een waardevolle toevoeging zouden zijn. De opleiding Kunstgeschiedenis maakt al gebruik van video-opnamen, kennisclips en andere vormen van digitaal toetsen. Deze opleiding onderscheidt zich door een grotere variatie aan toetsvormen: studenten houden referaten tijdens excursies, maar voeren bijvoorbeeld ook een tekenopdracht uit. Het panel nodigt de andere opleidingen uit te bekijken of hier *good practices* uit te destilleren zijn die zij zelf ook zouden kunnen implementeren.

Het panel heeft gekeken naar de beoordelingssystematiek rondom de bachelorscriptie en constateert dat die in alle opleidingen naar behoren functioneert. Bij de beoordeling wordt een standaard scriptieformulier gehanteerd waarover het panel te spreken is: het is constructief en biedt plaats voor opmerkingen die de ontwikkeling van de student ten goede komen. Het panel adviseert de opleidingen dit formulier ook formatief te benutten tijdens het scriptieproces, zodat een optimaal leereffect wordt bereikt. Het panel heeft de beoordeling van scripties binnen de vier opleidingen steekproefsgewijs bestudeerd en stelt vast dat die in alle gevallen aan de maat is. De beoordelingen van de scripties zijn volgens het panel navolgbaar en correct, en in veel gevallen uitgebreid gemotiveerd. Met name de formulieren van Theaterwetenschap bevatten ruime inhoudelijke feedback.

In het UvA-brede Kader Toetsbeleid staat beschreven dat een tweede lezer bij de bachelorscriptie niet verplicht is, in tegenstelling tot bij de masterscriptie. De opleidingen geven op verschillende wijze invulling aan dit beleid. Muziekwetenschap en Theaterwetenschap stellen altijd een tweede lezer verplicht bij de bachelorscriptie. In de andere opleidingen wordt een tweede lezer bij de beoordeling betrokken wanneer het cijfer niet tussen 7 en 9 valt (Cultuurwetenschappen) dan wel laag (5,5-6) of hoog (9 of hoger) uitvalt (Kunstgeschiedenis). Het ontbreken van de tweede lezer hangt, zo bleek tijdens het visitatiebezoek, samen met de werklast onder de docenten van de betreffende opleidingen en is eerder pragmatisch dan principieel gedreven. Hoewel het panel tevreden is over de manier waarop de beoordeling van de bachelorscripties vorm krijgt in de vier opleidingen, raadt het Cultuurwetenschappen en Kunstgeschiedenis wel aan het vierogenprincipe systematisch te gaan toepassen bij de scriptiebeoordeling. Het panel is van oordeel dat de beoordeling daarmee transparanter wordt en dat de eindbeoordeling daarmee eenduidiger loskomt van de procesevaluatie. Dit komt de betrouwbaarheid en vergelijkbaarheid van de beoordeling ten goede. In dat licht waardeert het panel de kalibratiesessies die binnen Theaterwetenschap georganiseerd worden, waarin docenten de leerlijnen van de opleiding en de rubrics in het beoordelingsformulier uitgebreid met elkaar bespreken. Ten slotte wijst het panel de opleiding Cultuurwetenschappen erop dat de toevoeging van een tweede lezer vanuit een andere discipline dan die van eerste beoordelaar meer recht doet aan het vaak interdisciplinaire karakter van de scripties.

De bacheloropleiding Theaterwetenschap kent een stage als onderdeel van het afstudeertraject. De toetsing hiervan gebeurt met een stageverslag, dat gestructureerd is rond een duidelijke onderzoeksvraag die zich bijvoorbeeld kan richten op een onderdeel van de organisatie waarbinnen stage wordt gelopen, op het repetitieproces van een theaterproductie of op de publieksreacties van de voorstelling waaraan de student heeft meegewerkt. De begeleider op de stageplek zelf vult een beoordelingsformulier in, maar de stagebegeleider van de opleiding bepaalt uiteindelijk het eindcijfer

van de stage, waarbij de inhoud van het stageverslag en het niveau van de reflectie hierop doorslaggevend zijn. Het panel zou graag zien dat ook het inhoudelijk werk dat de student tijdens de stage heeft verricht, meegenomen wordt in de uiteindelijke beoordeling ervan. Daardoor krijgen competenties die belangrijk zijn wanneer de student de arbeidsmarkt opgaat, zoals initiatief nemen, samenwerken, afspraken nakomen, het gewenste gewicht.

Het panel stelt vast dat de toetsing binnen Theaterwetenschap goed verbeterd is ten opzichte van de situatie zoals deze was tijdens de visitatie in 2013. Zo maken studenten een individueel verslag om een vak af te ronden en worden toetsen en beoordelingscriteria van alle toetsen afgestemd met betrokken docenten. Dat heeft de toetsing binnen de opleiding transparanter en betrouwbaarder gemaakt. Het panel complimenteert de opleiding hiermee.

Examencommissie

De Faculteit der Geesteswetenschappen heeft een examencommissie voor alle bacheloropleidingen. In de commissie hebben vertegenwoordigers zitting van de verschillende clustercommissies van groepen opleidingen, naast een extern lid. De vier opleidingen in dit rapport vallen onder het cluster Kunst- en cultuurwetenschappen en hebben dus één afgevaardigde in de centrale commissie. De clustercommissie komt zeer regelmatig bijeen en houdt zich bezig met reguliere en opleidings specifieke zaken als studentenverzoeken, plagiaat en vrijstellingen. Grotere onderwerpen komen in de centrale commissie aan de orde. Zo selecteert de examencommissie voor de bacheloropleidingen proactief thema's om haar taken op het gebied van kwaliteitszorg te vervullen. Zij heeft zich onder meer bezig gehouden met toetsplannen, studiehandleidingen, herkansingen en het BSA. De examencommissie verzorgt ook scholingsbijeenkomsten rondom toetsing die openstaan voor docenten en examinatoren. In gesprek met het panel gaf ze aan dat zij een stimulerende rol wil spelen binnen de faculteit, niet alleen in het bevorderen van kwaliteitsborging rondom toetsing, maar ook in het scheppen van bewustzijn van het belang hiervan onder medewerkers. De examencommissie voert regelmatig steekproeven uit van de scripties van de opleidingen en heeft dit voor de vier bacheloropleidingen zeer recent gedaan. Al met al is het panel te spreken over de proactieve werkwijze van de examencommissie.

Overwegingen

Het panel stelt vast dat de toetsing binnen de vier bacheloropleidingen adequaat en passend is vormgegeven. De toetsvormen zijn voldoende gevarieerd en de procedures zijn duidelijk vastgelegd in het toetsbeleid. Het panel beveelt aan voor alle opleidingen, met name Cultuurwetenschappen en Theaterwetenschap, na te gaan hoe de toetsing zo kan worden ingericht dat de werklast voor docenten en studenten omlaag gebracht kan worden zonder dat ze aan effectiviteit inboet. Hierbij valt te denken aan minder frequent en meer formatief toetsen. Om de toetsing veelzijdiger te maken zouden de opleidingen kunnen overwegen een deel van de schriftelijke toetsen door mondelinge te vervangen. Ook zouden ze kunnen onderzoeken in hoeverre digitale toetsvormen en *blended learning* een waardevolle toevoeging zouden zijn. De opleiding Kunstgeschiedenis onderscheidt zich op dit gebied positief. De toetsing van de scripties functioneert naar behoren, mede dankzij een mooi ontworpen beoordelingsformulier dat goed wordt ingevuld. Het panel raadt Cultuurwetenschappen en Kunstgeschiedenis aan het vierogenprincipe systematisch te gaan toepassen bij de scriptiebeoordeling, zoals dat bij Theaterwetenschap en Muziekwetenschap al gebeurt. Het prijst de proactieve examencommissie, die veel werk verzet om de kwaliteitsborging rondom toetsing en het bewustzijn van het belang daarvan onder docenten te stimuleren.

Conclusie

Bacheloropleiding Cultuurwetenschappen: het panel beoordeelt Standaard 3 als 'voldoet'.

Bacheloropleiding Kunstgeschiedenis: het panel beoordeelt Standaard 3 als 'voldoet'.

Bacheloropleiding Muziekwetenschap: het panel beoordeelt Standaard 3 als 'voldoet'.

Bacheloropleiding Theaterwetenschap: het panel beoordeelt Standaard 3 als 'voldoet'.

Standaard 4: Gerealiseerde leerresultaten

De opleiding toont aan dat de beoogde leerresultaten zijn gerealiseerd.

Bevindingen

Bacheloropleiding Cultuurwetenschappen

Het panel merkt op dat enkele van de bachelorscripties Cultuurwetenschappen die het heeft gelezen ambitieus zijn opgezet en multi- of interdisciplinair onderzoek beogen af te leveren. Een enkele keer leidt deze combinatie van onderzoeksmethodiek en disciplinaire corpora tot een minder bevredigend en meer oppervlakkig resultaat. Het panel heeft echter ook voorbeelden gezien van sterke scripties die originele thematiek koppelen aan gedegen onderzoek. Het stelt vast dat de scripties van voldoende bachelorniveau zijn, op één na, waarin een onduidelijke vraagstelling leidt tot een te beperkt kritisch-academisch gehalte. Aangezien de beoordelaars dit euvel zelf beschrijven op het beoordelingsformulier en daarbij de keuze voor een voldoende beoordeling expliciet motiveren, heeft het panel er alle vertrouwen in dat het hier een eenmalig en niet-representatief geval betreft. Afgestudeerden stromen meestal door naar masteropleidingen aan de UvA of elders. Het panel heeft geen signalen opgevangen dat zij daarbij problemen ondervinden, ook al zijn dit vaak disciplinaire en geen interdisciplinaire masteropleidingen die niet rechtstreeks aansluiten op de interdisciplinaire vorming in de bacheloropleiding. Alumni die doorstromen naar de arbeidsmarkt komen in uiteenlopende functies binnen culturele organisaties terecht.

Bacheloropleiding Kunstgeschiedenis

Op basis van de bestudeerde eindwerken stelt het panel vast dat de afgestudeerden van de bacheloropleiding Kunstgeschiedenis het beoogde niveau behalen. Enkele scripties vindt het panel erg descriptief of zwak in de uitwerking van het onderzoek, andere zijn juist terecht met een hoog cijfer beloond en combineren ruime literatuurkennis met een sterke academische blik. Afgestudeerden van de opleiding ondervinden geen problemen bij de overgang naar masteropleidingen. Ongeveer 25% van de alumni stroomt niet door naar een masteropleiding en vindt een functie binnen of buiten het domein van de kunsten. Alumni die het panel sprak, waren tevreden over de manier waarop zij in de opleiding tot kunsthistorici zijn gevormd.

Bacheloropleiding Muziekwetenschap

Alle eindwerken die het panel heeft gelezen zijn van voldoende niveau. Sommige eindwerken vindt het panel minder sterk, vanwege een zwakke uitwerking van de onderzoeksresultaten of een onduidelijke onderzoeksvraag. Van andere eindwerken was het panel juist onder de indruk, vanwege een grondige literatuurstudie of een goed gekozen onderzoeksmethode (zoals archiefonderzoek of interviews). Afgestudeerden stromen meestal door naar masteropleidingen aan de UvA of elders. Het panel heeft geen signalen opgevangen dat zij daarbij problemen ondervinden. Alumni die doorstromen naar de arbeidsmarkt komen in diverse functies terecht, zowel binnen als buiten de sector.

Bacheloropleiding Theaterwetenschap

De bachelorscripties Theaterwetenschap die het panel heeft gelezen zijn alle van voldoende niveau. De meeste scripties bevatten een heldere vraagstelling binnen relevante thematiek. Bij sommige scripties bleef de resultatenanalyse wat oppervlakkig. Enkele scripties stegen volgens het panel boven het bachelorniveau uit. Alumni en studenten die het panel sprak gaven aan positief te zijn over de bacheloropleiding. Het panel heeft gezien dat de opleiding een bredere maatschappelijke rol vervult. Studenten en alumni hebben tijdens gesprekken met het panel aangegeven dat zij de binnen de opleiding opgedane kennis en vaardigheden ook buiten het culturele domein kunnen inzetten. Zo gaven alumni aan dat zij hun kennis gebruiken om maatschappelijke vragen te stellen en maatschappelijke ontwikkelingen te analyseren. Afgestudeerden van de opleiding stromen doorgaans zonder problemen door in een vervolgopleiding op masterniveau. In veel gevallen betreft dat de duale masteropleiding Dramaturgie of de onderzoeksmaster Art Studies aan de UvA.

Overwegingen

Het panel is tevreden met het niveau van de eindwerken die het heeft gelezen van alle vier de bacheloropleidingen. Een aantal van de scripties van Cultuurwetenschappen is ambitieus opgezet en beoogt multi- of interdisciplinair onderzoek af te leveren, wat een enkele keer tot een minder bevredigend resultaat leidt. Andere scripties vallen juist op door het gedegen onderzoek en de originele thematiek. Eén scriptie noemt het panel onvoldoende vanwege een onduidelijke vraagstelling die leidt tot een te beperkt kritisch-academisch gehalte. Aangezien de beoordelaars dit euvel zelf beschrijven op het beoordelingsformulier en daarbij de keuze voor een voldoende beoordeling expliciet motiveren, heeft het panel er alle vertrouwen in dat het hier een eenmalig en niet-representatief geval betreft. Ook de scripties van de overige drie opleidingen zijn soms descriptief of zwak in de uitwerking van het onderzoek, maar vallen in andere gevallen juist op door een heldere onderzoeksvraag, een goed gekozen onderzoeksmethode, ruime literatuurkennis en/of een sterke academische blik. De alumni komen doorgaans goed terecht en ondervinden geen aansluitingsproblemen in een vervolgopleiding op masterniveau. Een kwart van de alumni van Kunstgeschiedenis stroomt uit naar de arbeidsmarkt.

Conclusie

Bacheloropleiding Cultuurwetenschappen: het panel beoordeelt Standaard 4 als 'voldoet'.

Bacheloropleiding Kunstgeschiedenis: het panel beoordeelt Standaard 4 als 'voldoet'.

Bacheloropleiding Muziekwetenschap: het panel beoordeelt Standaard 4 als 'voldoet'.

Bacheloropleiding Theaterwetenschap: het panel beoordeelt Standaard 4 als 'voldoet'.

ALGEMEEN EINDOORDEEL

Het panel heeft standaard 1, 2, 3 en 4 van de bacheloropleidingen Cultuurwetenschappen, Kunstgeschiedenis, Muziekwetenschap en Theaterwetenschap beoordeeld als 'voldoet'. Volgens de beslisregels van de NVAO is het algemeen eindoordeel over de opleidingen daarmee 'positief'.

Conclusie

Het panel beoordeelt de *bacheloropleiding Cultuurwetenschappen* als 'positief'.

Het panel beoordeelt de *bacheloropleiding Kunstgeschiedenis* als 'positief'.

Het panel beoordeelt de *bacheloropleiding Muziekwetenschap* als 'positief'.

Het panel beoordeelt de *bacheloropleiding Theaterwetenschap* als 'positief'.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1: BEOOGDE LEERRESULTATEN

Bacheloropleiding Cultuurwetenschappen

a. Algemene eindtermen

1. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in de wetenschapsfilosofische achtergronden en de wetenschapsgeschiedenis van de geesteswetenschappen in het algemeen en de eigen discipline in het bijzonder. De student is in staat deze kennis en dit inzicht toe te passen in onderzoek en zich een oordeel te vormen over de plaats van het eigen vakgebied ten opzichte van andere geesteswetenschappelijke disciplines en verwante disciplines buiten de geesteswetenschappen.
2. De student is in staat om (vooral op het vakgebied van de opleiding) op een academisch niveau relevante gegevens te verzamelen en te interpreteren met het doel zich een oordeel te vormen dat mede gebaseerd is op het afwegen van relevante wetenschappelijke en - voor zover van toepassing - sociaal-maatschappelijke en/of ethische aspecten.
3. De student is in staat om op een academisch niveau in schriftelijke en mondelinge vorm informatie, ideeën en oplossingen over te brengen op een publiek van aankomende specialisten op het vakgebied van de opleiding.
4. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in een ander vakgebied dan het vakgebied van de opleiding, waarbij – voor zover dit vakgebied tevens in het voortgezet onderwijs aan de orde is geweest – is voortgebouwd op het niveau bereikt in het voortgezet onderwijs en dit is overtroffen. De student is in staat om op dit vakgebied op een academisch niveau relevante gegevens te verzamelen en te interpreteren met het doel zich een oordeel te vormen dat mede gebaseerd is op het afwegen van relevante wetenschappelijke aspecten.
5. De student heeft kennis van en inzicht in enkele specialistische onderdelen van het vakgebied van de opleiding en/of onderdelen van (andere) vakgebieden.
6. De student is in staat om de eigen kennis en het eigen inzicht op dusdanige wijze toe te passen op vakspecifieke vraagstukken, dat dit een professionele benadering van de aan de opleiding gerelateerde werkvelden/beroepen laat zien, en beschikt verder over competenties voor het opstellen en verdiepen van argumentaties en het oplossen van problemen op het vakgebied van de opleiding.
7. De student is in staat om publicaties op het vakgebied van de opleiding die zijn opgesteld in het Nederlands, Engels of de doeltaal van de opleiding te interpreteren en in de eigen oordeelsvorming te betrekken.
8. De student bezit de leervaardigheden die noodzakelijk zijn om een vervolgstudie aan te gaan die een hoog niveau van autonomie veronderstelt.
9. De student heeft ervaring opgedaan met het werken in groepsverband en is op basis daarvan in staat over het eigen functioneren in een groep te reflecteren.
10. De student heeft er blijk van gegeven de leer- en planningsvaardigheden te bezitten die noodzakelijk zijn om vakken en de opdrachten die daarvan deel uitmaken binnen de daarvoor gestelde termijn af te ronden.
11. De student is in staat om relevante ontwikkelingen in het vakgebied te verbinden aan een eigen onderzoeksopzet en kan een beperkt aantal analysetechnieken en onderzoeksmethoden zelfstandig toepassen.

b. Opleidingsspecifieke eindtermen

1. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in het vakgebied van de opleiding waarbij - voor zover dit vakgebied tevens in het voortgezet onderwijs aan de orde is geweest - is voortgebouwd op het niveau bereikt in het voortgezet onderwijs en dit is overtroffen; de student beschikt meer in het bijzonder over de kennis en inzichten die hieronder omschreven zijn.
2. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in de grondbeginselen van de belangrijkste vakgebieden/disciplines van de opleiding, te weten cultuurgeschiedenis, cultuursociologie, cultuurtheorie en cultuurpolitiek.

Vakken op het gebied van cultuurgeschiedenis:

- Hoofdlijnen en hoogtepunten van de westerse cultuurgeschiedenis
- Historiografisch debat en canonvorming

Vakken op het gebied van cultuursociologie:

- Cultuursociologische theorie en onderzoek

- Culturele dimensies van globalisering
Vakken op het gebied van cultuurtheorie:

- Cultuur en samenleving
- Media en moderne cultuur
- Debatten over moderniteit

Vakken op het gebied van cultuurpolitiek:

- Cultuurbeleid in Nederland
- Internationaal cultuurbeleid

3. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in de wetenschapsfilosofische achtergronden van onderzoek binnen de vakgebieden/disciplines van de opleiding.

Vakken:

- Wetenschapsfilosofie Kunst- en cultuurwetenschappen
- Wetenschapsfilosofie van de cultuurwetenschappen
- Debatten over moderniteit
- Historiografisch debat en canonvorming
- Cultureel erfgoed: betekenissen van het materiële verleden

4. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in belangrijke thema's in de wetenschapsbeoefening en/of het wetenschappelijke debat binnen de vakgebieden/disciplines van de opleiding. Vakken:

- Cultuurbeleid in Nederland
- Buitenlandexcursie: cultuurwetenschappelijk onderzoek in actie
- Cultureel erfgoed: betekenissen van het materiële verleden
- I Amsterdam

5. De student heeft aantoonbare kennis van het begrippenapparaat en de belangrijkste onderzoeksmethoden en -technieken binnen de vakgebieden/disciplines van de opleiding. Vakken:

- Hoofdlijnen en hoogtepunten van de westerse cultuurgeschiedenis
- Historiografisch debat en canonvorming
- Cultuur en samenleving
- Cultuursociologische theorie en onderzoek
- Debatten over moderniteit

6. De student is in staat om de tijdens de opleiding verworven kennis (praktisch) toe te passen in een context die typisch is voor de vakgebieden/disciplines van de opleiding.

Vakken:

- Cultuur en samenleving
- Wetenschappelijk schrijven cultuurwetenschappen
- Buitenlandexcursie: cultuurwetenschappelijk onderzoek in actie
- Cultureel erfgoed: betekenissen van het materiële verleden
- I Amsterdam

7. De student beschikt over aantoonbare vaardigheden die essentieel zijn voor de beoefening van de vakgebieden/disciplines van de opleiding.

Vakken:

- Hoofdlijnen en hoogtepunten van de westerse cultuurgeschiedenis
- Wetenschappelijk schrijven cultuurwetenschappen
- Cultuursociologische theorie en onderzoek
- Historiografisch debat en canonvorming
- Cultuurbeleid in Nederland
- Media en moderne cultuur
- Debatten over moderniteit

Bacheloropleiding Kunstgeschiedenis

a. Algemene eindtermen

1. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in de wetenschapsfilosofische achtergronden en de wetenschapsgeschiedenis van de geesteswetenschappen in het algemeen en de eigen discipline in het bijzonder. De student is in staat deze kennis en dit inzicht toe te passen in onderzoek en zich

een oordeel te vormen over de plaats van het eigen vakgebied ten opzichte van andere geesteswetenschappelijke disciplines en verwante disciplines buiten de geesteswetenschappen.

2. De student is in staat om (vooral op het vakgebied van de opleiding) op een academisch niveau relevante gegevens te verzamelen en te interpreteren met het doel zich een oordeel te vormen dat mede gebaseerd is op het afwegen van relevante wetenschappelijke en - voor zover van toepassing - sociaal-maatschappelijke en/of ethische aspecten.

3. De student is in staat om op een academisch niveau in schriftelijke en mondelinge vorm informatie, ideeën en oplossingen over te brengen op een publiek van aankomende specialisten op het vakgebied van de opleiding.

4. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in een ander vakgebied dan het vakgebied van de opleiding, waarbij – voor zover dit vakgebied tevens in het voortgezet onderwijs aan de orde is geweest – is voortgebouwd op het niveau bereikt in het voortgezet onderwijs en dit is overtroffen. De student is in staat om op dit vakgebied op een academisch niveau relevante gegevens te verzamelen en te interpreteren met het doel zich een oordeel te vormen dat mede gebaseerd is op het afwegen van relevante wetenschappelijke aspecten.

5. De student heeft kennis van en inzicht in enkele specialistische onderdelen van het vakgebied van de opleiding en/of onderdelen van (andere) vakgebieden.

6. De student is in staat om de eigen kennis en het eigen inzicht op dusdanige wijze toe te passen op vakspecifieke vraagstukken, dat dit een professionele benadering van de aan de opleiding gerelateerde werkvelden/beroepen laat zien, en beschikt verder over competenties voor het opstellen en verdiepen van argumentaties en het oplossen van problemen op het vakgebied van de opleiding.

7. De student is in staat om publicaties op het vakgebied van de opleiding die zijn opgesteld in het Nederlands, Engels of de doeltaal van de opleiding te interpreteren en in de eigen oordeelsvorming te betrekken.

8. De student bezit de leervaardigheden die noodzakelijk zijn om een vervolgstudie aan te gaan die een hoog niveau van autonomie veronderstelt.

9. De student heeft ervaring opgedaan met het werken in groepsverband en is op basis daarvan in staat over het eigen functioneren in een groep te reflecteren.

10. De student heeft er blijk van gegeven de leer- en planningsvaardigheden te bezitten die noodzakelijk zijn om vakken en de opdrachten die daarvan deel uitmaken binnen de daarvoor gestelde termijn af te ronden.

11. De student is in staat om relevante ontwikkelingen in het vakgebied te verbinden aan een eigen onderzoeksofzet en kan een beperkt aantal analysetechnieken en onderzoeksmethoden zelfstandig toepassen.

b. Opleidingsspecifieke eindtermen

1. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in het vakgebied van de opleiding waarbij - voor zover dit vakgebied tevens in het voortgezet onderwijs aan de orde is geweest - is voortgebouwd op het niveau bereikt in het voortgezet onderwijs en dit is overtroffen; de student beschikt meer in het bijzonder over de kennis en inzichten die hieronder omschreven zijn.

Met betrekking tot bovenstaande heeft de student

- kennis van en inzicht in de geschiedenis van de westerse beeldende kunst en bouwkunst, van klassieke oudheid tot heden, met bewustzijn van de situering van de westerse kunst in een ruimer, globaal perspectief

- kennis van de materiële vervaardiging van kunstwerken, het vermogen van de stilistische kenmerken te herkennen en te verwoorden en het referentiekader om individuele en groepen kunstwerken in de juiste tijdperiode te plaatsen

- kennis van kenmerkende iconografische elementen, beeldtradities en -conventies en van de artistieke, literaire, religieuze of andere bronnen die hieraan ten grondslag liggen

- kennis van en inzicht in de iconologische duiding en de historische, sociale, politieke en culturele betekenis van kunst, evenals inzicht in de maatschappelijke verhoudingen die relevant zijn (geweest) voor de totstandkoming van een kunstwerk

- inzicht in de manieren waarop beeldende kunst en architectuur zich verhouden tot het verleden en de wisselwerking tussen traditie en vernieuwing

- kennis van de geschiedenis van de beoefening van de wetenschappelijke discipline Kunstgeschiedenis, het kunsthistorische apparaat en de kunsttheorie

Voorts is de student in staat om

- kritisch te reflecteren op de maatschappelijke en culturele impact van kunst en haar verschillende toepassingen;

- op basis van een degelijke argumentatie een onderbouwde positie te bepalen in actuele academische en in de media gevoerde discussies;

- in correct Nederlands zowel mondeling als schriftelijk verslag te leggen van deze leerresultaten

- Inleiding in de kunstgeschiedenis I-III

- Kunsttechnieken & Visuele Analyse I-II

- Jatwerk

- Iconografie en interpretatie

- Benaderingen in de kunstgeschiedenis

- Kunst en locatie. Beeldende kunst in de gebouwde omgeving in Nederland

- Kunstwerelden: kunst en kunstgeschiedenis in mondiaal perspectief

2. Toepassen kennis en inzicht

Met betrekking tot het toepassen van kennis en inzicht geeft de student blijk van het vermogen om zelfstandig, beginnend kunsthistorisch onderzoek te verrichten, onder gebruikmaking van een toepasbaar en hedendaags apparaat aan kunsthistorische methoden en technieken en in samenhang met inzicht in relevante ontwikkelingen in aanpalende gebieden van de geesteswetenschap.

- Parijs-excursie

- Excursiewerkgroep kunstgeschiedenis

- Onderzoekswerkgroep kunstgeschiedenis

3. Oordeelsvorming

De student geeft blijk van een wetenschappelijke habitus, die de student in staat stelt kritisch te denken en te reflecteren op de manier waarop kunst wordt geproduceerd, toegepast, geconsumeerd en bestudeerd. De student beschikt over het vermogen om nieuwe ontwikkelingen in het vakgebied en de maatschappelijke gevolgen daarvan, evenals de discussies daarover in vakliteratuur en media kritisch te beoordelen.

- Onderzoekswerkgroep kunstgeschiedenis

- Wetenschapsfilosofie Kunstgeschiedenis

- Benaderingen in de kunstgeschiedenis

4. Communicatie

Met betrekking tot communicatie geeft de student blijk van het vermogen om ideeën, inzichten, onderzoeksresultaten of projectvoorstellen helder over te dragen aan vakgenoten en leken, en daarbij gebruik te maken van verschillende media.

- Kunsttechnieken en visuele analyse I en II

- Excursiewerkgroep kunstgeschiedenis

- Kunsthistorisch onderzoek

5. Leervaardigheden

De leervaardigheden van de student komen tot uitdrukking in het vermogen om zich zelfstandig nieuwe ontwikkelingen in theorieën, inzichten en toepassingen in het vakgebied eigen te maken en deze te integreren in de eigen professionele praktijk.

- Onderzoekswerkgroep Kunstgeschiedenis

- Bachelorscriptie Kunstgeschiedenis

Bacheloropleiding Muziekwetenschap

a. Algemene eindtermen

1. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in de wetenschapsfilosofische achtergronden en de wetenschapsgeschiedenis van de geesteswetenschappen in het algemeen en de eigen discipline in het bijzonder. De student is in staat deze kennis en dit inzicht toe te passen in onderzoek en zich een oordeel te vormen over de plaats van het eigen vakgebied ten opzichte van andere geesteswetenschappelijke disciplines en verwante disciplines buiten de geesteswetenschappen.

2. De student is in staat om (vooral op het vakgebied van de opleiding) op een academisch niveau relevante gegevens te verzamelen en te interpreteren met het doel zich een oordeel te vormen dat

mede gebaseerd is op het afwegen van relevante wetenschappelijke en - voor zover van toepassing - sociaal-maatschappelijke en/of ethische aspecten.

3. De student is in staat om op een academisch niveau in schriftelijke en mondelinge vorm informatie, ideeën en oplossingen over te brengen op een publiek van aankomende specialisten op het vakgebied van de opleiding.

4. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in een ander vakgebied dan het vakgebied van de opleiding, waarbij – voor zover dit vakgebied tevens in het voortgezet onderwijs aan de orde is geweest – is voortgebouwd op het niveau bereikt in het voortgezet onderwijs en dit is overtroffen. De student is in staat om op dit vakgebied op een academisch niveau relevante gegevens te verzamelen en te interpreteren met het doel zich een oordeel te vormen dat mede gebaseerd is op het afwegen van relevante wetenschappelijke aspecten.

5. De student heeft kennis van en inzicht in enkele specialistische onderdelen van het vakgebied van de opleiding en/of onderdelen van (andere) vakgebieden.

6. De student is in staat om de eigen kennis en het eigen inzicht op dusdanige wijze toe te passen op vakspecifieke vraagstukken, dat dit een professionele benadering van de aan de opleiding gerelateerde werkvelden/beroepen laat zien, en beschikt verder over competenties voor het opstellen en verdiepen van argumentaties en het oplossen van problemen op het vakgebied van de opleiding.

7. De student is in staat om publicaties op het vakgebied van de opleiding die zijn opgesteld in het Nederlands, Engels of de doeltaal van de opleiding te interpreteren en in de eigen oordeelsvorming te betrekken.

8. De student bezit de leervaardigheden die noodzakelijk zijn om een vervolgstudie aan te gaan die een hoog niveau van autonomie veronderstelt.

9. De student heeft ervaring opgedaan met het werken in groepsverband en is op basis daarvan in staat over het eigen functioneren in een groep te reflecteren.

10. De student heeft er blijk van gegeven de leer- en planningsvaardigheden te bezitten die noodzakelijk zijn om vakken en de opdrachten die daarvan deel uitmaken binnen de daarvoor gestelde termijn af te ronden.

11. De student is in staat om relevante ontwikkelingen in het vakgebied te verbinden aan een eigen onderzoeksopzet en kan een beperkt aantal analysetechnieken en onderzoeksmethoden zelfstandig toepassen.

b. Opleidingsspecifieke eindtermen

1. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in het vakgebied van de opleiding waarbij - voor zover dit vakgebied tevens in het voortgezet onderwijs aan de orde is geweest - is voortgebouwd op het niveau bereikt in het voortgezet onderwijs en dit is overtroffen; de student beschikt meer in het bijzonder over de kennis en inzichten die hieronder omschreven zijn.

2. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in de grondbeginselen van de belangrijkste vakgebieden/disciplines van de opleiding:

- Inleiding muziekwetenschap
- An Introduction to Cultural Musicology
- Muziekgeschiedenis I en II
- Jazz- en popmuziek
- Solfège en harmonieleer/-analyse I en II

3. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in de wetenschapsfilosofische achtergronden van onderzoek binnen de vakgebieden/disciplines van de opleiding.

Vakken:

- Wetenschapsfilosofie Kunst- en cultuurwetenschappen
- Filosofische en wetenschapsfilosofische thema's in de muziekwetenschap
- Analyse- en onderzoeksmethoden A en B

4. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in belangrijke thema's in de wetenschapsbeoefening en/of het wetenschappelijke debat binnen de vakgebieden/disciplines van de opleiding, te weten historische muziekwetenschap (variant A), culturele muziekwetenschap (variant B) en cognitieve en computationele muziekwetenschap (variant C): Vakken:

- Historische muziekwetenschap I (variant A)
- Historische muziekwetenschap II (variant A)

- Cultural Musicology I (variant B)
- Cultural Musicology II (variant B)
- Computational Musicology (variant C)
- Cognitive Musicology (variant C)

5. De student heeft aantoonbare kennis van het begrippenapparaat en de belangrijkste onderzoeksmethoden en -technieken binnen de vakgebieden/disciplines van de opleiding. Vakken:

- Academische vaardigheden muziekwetenschap
- Analyse- en onderzoeksmethoden A, B en C
- Onderzoeksstrategieën muziekwetenschap

6. De student is in staat om de tijdens de opleiding verworven kennis (praktisch) toe te passen in een context die typisch is voor de vakgebieden/disciplines van de opleiding.

Vakken:

- Analyse- en onderzoeksmethoden C: zelfstandig onderzoek
- Onderzoeksproject muziekwetenschap
- Bachelorscriptie muziekwetenschap

7. De student beschikt over aantoonbare vaardigheden die essentieel zijn voor de beoefening van de vakgebieden/disciplines van de opleiding.

Vakken:

- Academische vaardigheden muziekwetenschap
- Wetenschappelijk schrijven muziekwetenschap
- Inleiding muziekwetenschap
- An Introduction to Cultural Musicology
- Jazz- en popmuziek
- Historische muziekwetenschap I (variant A)
- Historische muziekwetenschap II (variant A)
- Cultural Musicology I (variant B)
- Cultural Musicology II (variant B)
- Computational Musicology (variant C)
- Cognitive Musicology (variant C)
- Onderzoeksproject muziekwetenschap
- Opleidingsgebonden keuzevakken muziekwetenschap
- Bachelorscriptie muziekwetenschap

Bacheloropleiding Theaterwetenschap

a. Algemene eindtermen

1. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in de wetenschapsfilosofische achtergronden en de wetenschapsgeschiedenis van de geesteswetenschappen in het algemeen en de eigen discipline in het bijzonder. De student is in staat deze kennis en dit inzicht toe te passen in onderzoek en zich een oordeel te vormen over de plaats van het eigen vakgebied ten opzichte van andere geesteswetenschappelijke disciplines en verwante disciplines buiten de geesteswetenschappen.

2. De student is in staat om (vooral op het vakgebied van de opleiding) op een academisch niveau relevante gegevens te verzamelen en te interpreteren met het doel zich een oordeel te vormen dat mede gebaseerd is op het afwegen van relevante wetenschappelijke en - voor zover van toepassing - sociaal-maatschappelijke en/of ethische aspecten.

3. De student is in staat om op een academisch niveau in schriftelijke en mondelinge vorm informatie, ideeën en oplossingen over te brengen op een publiek van aankomende specialisten op het vakgebied van de opleiding.

4. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in een ander vakgebied dan het vakgebied van de opleiding, waarbij – voor zover dit vakgebied tevens in het voortgezet onderwijs aan de orde is geweest – is voortgebouwd op het niveau bereikt in het voortgezet onderwijs en dit is overtroffen. De student is in staat om op dit vakgebied op een academisch niveau relevante gegevens te verzamelen en te interpreteren met het doel zich een oordeel te vormen dat mede gebaseerd is op het afwegen van relevante wetenschappelijke aspecten.

5. De student heeft kennis van en inzicht in enkele specialistische onderdelen van het vakgebied van de opleiding en/of onderdelen van (andere) vakgebieden.

6. De student is in staat om de eigen kennis en het eigen inzicht op dusdanige wijze toe te passen op vakspecifieke vraagstukken, dat dit een professionele benadering van de aan de opleiding gerelateerde werkvelden/beroepen laat zien, en beschikt verder over competenties voor het opstellen en verdiepen van argumentaties en het oplossen van problemen op het vakgebied van de opleiding.
7. De student is in staat om publicaties op het vakgebied van de opleiding die zijn opgesteld in het Nederlands, Engels of de doeltaal van de opleiding correct te interpreteren en in de eigen oordeelsvorming te betrekken.
8. De student bezit de leervaardigheden die noodzakelijk zijn om een vervolgstudie aan te gaan die een hoog niveau van autonomie veronderstelt.
9. De student heeft ervaring opgedaan met het werken in groepsverband en is op basis daarvan in staat over het eigen functioneren in een groep te reflecteren.
10. De student heeft er blijk van gegeven de leer- en planningsvaardigheden te bezitten die noodzakelijk zijn om vakken en de opdrachten die daarvan deel uitmaken binnen de daarvoor gestelde termijn af te ronden.
11. De student is in staat om relevante ontwikkelingen in het vakgebied te verbinden aan een eigen onderzoeksopzet en kan een beperkt aantal analysetechnieken en onderzoeksmethoden zelfstandig toepassen.

b. Opleidingsspecifieke eindtermen

1. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in het vakgebied van de opleiding waarbij - voor zover dit vakgebied tevens in het voortgezet onderwijs aan de orde is geweest - is voortgebouwd op het niveau bereikt in het voortgezet onderwijs en dit is overtroffen; de student beschikt meer in het bijzonder over de kennis en inzichten die hieronder omschreven zijn.
2. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in de grondbeginselen van de belangrijkste vakgebieden/disciplines van de opleiding, te weten geschiedenis, theorie, analyse en toegepaste theaterwetenschap.
 - Theatergeschiedenis: van Medea tot Faust
 - Theatergeschiedenis: van 1800 tot nu
 - Inleiding in de theaterwetenschap
 - Performance analyse
 - Theatertekstanalyse
 - Dramaturgie
 - Van tekst naar voorstelling
3. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in de wetenschapsfilosofische achtergronden van onderzoek binnen de vakgebieden/disciplines van de opleiding.

Vakken:

 - Wetenschapsfilosofie Kunst- en cultuurwetenschappen
 - Wetenschapsfilosofie theaterwetenschap
 - Inleiding in de theaterwetenschap
 - Onderzoeksvaardigheden theaterwetenschap
4. De student heeft aantoonbare kennis van en inzicht in belangrijke thema's in de wetenschapsbeoefening en/of het wetenschappelijke debat binnen de vakgebieden/disciplines van de opleiding.

Vakken:

 - Inleiding in de theaterwetenschap
 - Performance analyse
 - Theatergeschiedenis: van Medea tot Faust
 - Theatergeschiedenis: van 1800 tot nu (incl. studiereis)
 - BA-werkgroep theaterwetenschap (opleidingsgebonden keuzevak)
5. De student heeft aantoonbare kennis van het begrippenapparaat en de belangrijkste onderzoeksmethoden en -technieken binnen de vakgebieden/disciplines van de opleiding.

Vakken:

 - Dramaturgie
 - Inleiding in de theaterwetenschap
 - Onderzoeksvaardigheden theaterwetenschap
 - Performance analyse
 - Theatertekstanalyse

- BA-werkgroep theaterwetenschap
- Bachelorscriptie theaterwetenschap

6. De student is in staat om de tijdens de opleiding verworven kennis (praktisch) toe te passen in een context die typisch is voor de vakgebieden/disciplines van de opleiding.

Vakken:

- Bachelorscriptie theaterwetenschap
- Stage en/of praktijkproject

7. De student beschikt over aantoonbare vaardigheden die essentieel zijn voor de beoefening van de vakgebieden/disciplines van de opleiding.

Vakken:

- Onderzoeksvaardigheden theaterwetenschap
- Dramaturgie
- Inleiding in de theaterwetenschap
- Performance analyse
- Theatergeschiedenis: van Medea tot Faust
- Theatergeschiedenis: van 1800 tot nu
- Theatertekstanalyse
- Van tekst naar voorstelling
- Wetenschapsfilosofie theaterwetenschap
- Wetenschapsfilosofie Kunst- en cultuurwetenschappen
- Studiereis theaterwetenschap (excursie buitenland)
- BA-werkgroep (opleidingsgebonden keuzevak)
- Stage en/of praktijkproject
- Bachelorscriptie theaterwetenschap

BIJLAGE 2: OVERZICHT VAN DE PROGRAMMA'S

Bacheloropleiding Cultuurwetenschappen

Jaar 1

Er is een Bindend Studie Advies (BSA): je moet in het eerste jaar 48 EC halen om de opleiding te mogen vervolgen. Zie ook de A-Z lijst van je eigen opleiding op student.uva.nl onder 'BSA - Bindend studieadvies'.

	Sem. 1	Sem. 2	EC
> Diagnostische toets Nederlands			0
> Cultuursociologische theorie en onderzoek			12
> Hoofdpijnen en hoogtepunten van de westerse cultuurgeschiedenis			12
> Wetenschappelijk schrijven cultuurwetenschappen			6
> Cultuur en samenleving			6
> Cultuurbeleid in Nederland			12
> Debatten over moderniteit			12

Jaar 2

	Sem. 1	Sem. 2	EC
> Culturele dimensies van globalisering			6
> Historiografisch debat en canonvorming			6
> Cultureel erfgoed: betekenissen van het materiële verleden			6
> <i>Gebonden keuze</i>			12
> Internationaal cultuurbeleid			6
> Wetenschapsfilosofie (Kunst- en cultuurwetenschappen)			6
> Media en moderne cultuur			6
> Wetenschapsfilosofie van de cultuurwetenschappen			6
Buitenlandexcursie: cultuurwetenschappelijk onderzoek in actie			6

Jaar 3

	Sem. 1	Sem. 2	EC
> Bachelorscriptie Cultuurwetenschappen			12
> <i>Vrije keuze</i>			42
> I Amsterdam			6

Bacheloropleiding Kunstgeschiedenis

Jaar 1

Er is een Bindend Studie Advies (BSA): je moet in het eerste jaar 48 EC halen om de opleiding te mogen vervolgen. Zie ook de A-Z lijst van je eigen opleiding op student.uva.nl onder 'BSA - Bindend studieadvies'.

	Sem. 1	Sem. 2	EC
> Diagnostische toets Nederlands	■ □ □	□ □ □	0
> Inleiding in de kunstgeschiedenis I	■ □ □	□ □ □	6
> Kunsttechnieken en Visuele analyse I	■ □ □	□ □ □	6
> Kunsthistorisch onderzoek	■ ■ ■	□ □ □	6
> Inleiding in de kunstgeschiedenis II	□ ■ □	□ □ □	6
> Kunsttechnieken en Visuele analyse II	□ ■ □	□ □ □	6
> Cultuur en samenleving	□ □ □	■ □ □	6
> Inleiding in de kunstgeschiedenis III	□ □ □	■ □ □	6
> Iconografie en interpretatie	□ □ □	□ ■ □	6
> Jatwerk	□ □ □	□ ■ □	6
> Parijs-excursie	□ □ □	□ □ ■	6

Jaar 2

	Sem. 1	Sem. 2	EC
> Kunst en locatie. Beeldende kunst in de gebouwde omgeving in Nederland	■ □ □	□ □ □	6
> <i>Gebonden keuze: BA-specialisatievak 2</i>	■ ■ ■	□ □ □	6
> <i>Vrije keuze</i>	■ ■ ■	□ □ □	12
> Kunstwerelden: kunst en kunstgeschiedenis in mondiaal perspectief	□ ■ □	□ □ □	6
> Wetenschapsfilosofie (Kunst- en cultuurwetenschappen)	□ □ □	■ □ □	6
> <i>Gebonden keuze: BA-specialisatievak 1</i>	□ □ □	■ □ □	6
> Wetenschapsfilosofie Kunstgeschiedenis	□ □ □	□ ■ □	6
> <i>Gebonden keuze: Excursie Kunstgeschiedenis</i>	□ □ □	□ ■ ■	12

Jaar 3

	Sem. 1	Sem. 2	EC
> Benaderingen in de kunstgeschiedenis	 	 	6
> Vrije keuze		 	30
> Gebonden keuze: Onderzoekswerkgroep Kunstgeschiedenis	 	 	12
> Bachelorscriptie Kunstgeschiedenis	 	 	12

Bacheloropleiding Muziekwetenschap

Jaar 1

Semester 1			Semester 2		
<i>blok 1</i>	<i>blok 2</i>	<i>blok 3</i>	<i>blok 1</i>	<i>blok 2</i>	<i>blok 3</i>
Muziekgeschiedenis I (6)		Academische vaardigheden Muziekwetenschap (6)	Muziekgeschiedenis II (6)		
Solfège en harmonieleer/-analyse I (6)			Solfège en harmonieleer/-analyse II (6)		
Inleiding muziekwetenschap (6)	An Introduction to Cultural Musicology (6)		Cultuur en samenleving (6)	Wetenschappelijk schrijven muziekwetenschap (6)	
				Jazz en popmuziek (6)	

Jaar 2: variant Historisch

Semester 1			Semester 2		
<i>blok 1</i>	<i>blok 2</i>	<i>blok 3</i>	<i>blok 1</i>	<i>blok 2</i>	<i>blok 3</i>
Analyse- en onderzoeksmethoden A: veldwerk, experimenten en data-analyse (6)		Analyse- en onderzoeksmethoden C: zelfstandig onderzoek (6)	Historische muziekwetenschap I (6)	Historische muziekwetenschap II (6)	Onderzoeksproject muziekwetenschap (6)
Analyse- en onderzoeksmethoden B: partituuranalyse (6)			Wetenschapsfilosofie Kunst- en cultuurwetenschappen (6)	Filosofische en wetenschappelijke thema's in de muziekwetenschap (6)	
Keuzeruimte (12)					

Jaar 2: variant Cultureel

Semester 1			Semester 2		
<i>blok 1</i>	<i>blok 2</i>	<i>blok 3</i>	<i>blok 1</i>	<i>blok 2</i>	<i>blok 3</i>
Analyse- en onderzoeksmethoden A: veldwerk, experimenten en data-analyse (6)		Analyse- en onderzoeksmethoden C: zelfstandig onderzoek (6)	Cultural Musicology I (6)	Cultural Musicology II (6)	Onderzoeksproject muziekwetenschap (6)
Analyse- en onderzoeksmethoden B: partituuranalyse (6)			Wetenschapsfilosofie Kunst- en cultuurwetenschappen (6)	Filosofische en wetenschappelijke thema's in de muziekwetenschap (6)	
Keuzeruimte (12)					

Jaar 2: variant Cognitief en Computationeel

Semester 1			Semester 2		
<i>blok 1</i>	<i>blok 2</i>	<i>blok 3</i>	<i>blok 1</i>	<i>blok 2</i>	<i>blok 3</i>
Analyse- en onderzoeksmethoden A: veldwerk, experimenten en data-analyse (6)		Analyse- en onderzoeksmethoden C: zelfstandig onderzoek (6)	Computational Musicology (6)	Cognitive Musicology (6)	Onderzoeksproject muziekwetenschap (6)
Analyse- en onderzoeksmethoden B: partituuranalyse (6)			Wetenschapsfilosofie Kunst- en cultuurwetenschappen (6)	Filosofische en wetenschappelijke thema's in de muziekwetenschap (6)	
Keuzeruimte (12)					

Jaar 3: alle varianten

Semester 1			Semester 2		
<i>blok 1</i>	<i>blok 2</i>	<i>blok 3</i>	<i>blok 1</i>	<i>blok 2</i>	<i>blok 3</i>
Opleidingsgebonden keuzevak (12)			Keuzeruimte (12)		
Keuzeruimte (18)			Onderzoeksstrategieën muziekwetenschap (6)	Bachelorscriptie muziekwetenschap (12)	

Opleidingsgebonden keuzevakken

Semester 1			Semester 2		
<i>blok 1</i>	<i>blok 2</i>	<i>blok 3</i>	<i>blok 1</i>	<i>blok 2</i>	<i>blok 3</i>
Music of the Arab World and the Middle East (12) *					
Gecomponeerde muziek in de 20ste en 21ste eeuw (12) *					
On the Formation, Diversification and Globalization of Hip Hop (12) *					
			Instrumentatie (6)		
Rhythm & Movement (6)					
Geschiedenis van de jazz (12)		Jazzcultuur en -analyse (6)			

* Ook voor 6 EC te volgen.

Bacheloropleiding Theaterwetenschap

Jaar 1

Er is een Bindend Studie Advies (BSA): je moet in het eerste jaar 48 EC halen om de opleiding te mogen vervolgen. Zie ook de A-Z lijst van je eigen opleiding op student.uva.nl onder 'BSA - Bindend studieadvies'.

	Sem. 1	Sem. 2	EC
> Diagnostische toets Nederlands	■ □ □	□ □ □	0
> Dramaturgie	■ ■ □	□ □ □	12
> Inleiding in de theaterwetenschap	■ ■ □	□ □ □	12
> Inleiding in de theaterwetenschap: onderzoeksvaardigheden	□ □ ■	□ □ □	6
> Cultuur en samenleving	□ □ □	■ □ □	6
> Performance Analyse	□ □ □	■ ■ □	12
> Theatergeschiedenis: van Medea tot Faust	□ □ □	□ ■ ■	12

Jaar 2

	Sem. 1	Sem. 2	EC
> Theatertekstanalyse	■ □ □	□ □ □	6
> <i>Vrije keuze</i>	■ □ □	□ □ □	12
> Van tekst naar voorstelling	□ ■ ■	□ □ □	12
> Wetenschapsfilosofie (Kunst- en cultuurwetenschappen)	□ □ □	■ □ □	6
> Theatergeschiedenis: van 1800 tot nu	□ □ □	■ ■ □	12
> Wetenschapsfilosofie Theaterwetenschap	□ □ □	□ ■ □	6
> Studiereis Theaterwetenschap	□ □ □	□ □ ■	6

Jaar 3

	Sem. 1	Sem. 2	EC
> <i>Vrije keuze</i>	■ □ □	□ □ □	30
> <i>Gebonden keuze: opleidingsgebonden</i>	■ □ □	□ ■ □	12
> Bachelorscriptie Theaterwetenschap	■ ■ ■	■ ■ ■	12
> <i>Gebonden keuze</i>	□ □ □	□ ■ □	6

BIJLAGE 3: BEZOEKPROGRAMMA

Woensdag 15 mei 2019			
09.00	09.15	Ontvangst en welkom	
09.15	11.15	Voorbereidend overleg panel en inzien documenten	
11.15	12.30	Presentatie onderwijsdirecteuren en interview inhoudelijke verantwoordelijken	
12.30	13.00	Lunch	
13.00	13.45	Interview studenten Ba Kunstgeschiedenis	Interview studenten Ba Muziekwetenschap
13.45	14.30	Interview docenten Ba Kunstgeschiedenis	Interview docenten Ba Muziekwetenschap
14.30	15.00	Terugkoppeling panel en pauze	
15.00	15.45	Interview studenten Ba Cultuurwetenschappen	Interview studenten Ba Theaterwetenschap
15.45	16.30	Interview docenten Ba Cultuurwetenschappen	Interview docenten Ba Theaterwetenschap
16.30	17.00	Terugkoppeling panel en pauze	
17.00	17.30	Interview examencommissie bacheloropleidingen	
17.30	18.30	Intern overleg + opstellen voorlopige bevindingen, waarbij mogelijkheid is tot vragen stellen aan opleidingsmanagement (18.00 – 18.30)	

Donderdag 16 mei 2019		
09.00	11.15	Aankomst, panel intern opstellen voorlopige bevindingen (incl. inloopspreekuur, 10.00 – 10.30 uur)
11.15	11.40	Interview studenten M Erfgoedstudies 120 EC (dual)
11.40	12.05	Interview docenten M Erfgoedstudies 120 EC (dual)
12.05	12.40	Lunch
12.40	13.40	Interview studenten M Erfgoedstudies 90 EC (dual/ deeltijd) en studenten M Erfgoedstudies 60 EC (vol-/deeltijd)
13.40	14.40	Interview docenten M Erfgoedstudies 90 EC (dual/ deeltijd) en docenten M Erfgoedstudies 60 EC (vol-/deeltijd)
14.40	14.55	Pauze
14.55	15.35	Interview studenten master K&C 60 (vol-/deeltijd)
15.35	16.15	Interview docenten master K&C 60 (vol-/deeltijd)
16.15	16.30	Pauze
16.30	16.55	Interview studenten masteropleiding Kunst- en Cultuurwetenschappen (dual)
16.55	17.20	Interview docenten masteropleiding Kunst- en Cultuurwetenschappen (dual)
17.20	18.30	Intern overleg panel en opstellen voorlopige bevindingen

Vrijdag 17 mei 2019		
09.00	09.30	Aankomst, intern overleg panel
09.30	10.15	Interview examencommissie masteropleidingen
10.15	10.45	Intern overleg panel
10.45	11.45	Eindgesprek management
11.45	12.45	Panel intern opstellen voorlopige bevindingen
12.45	13.15	Lunch
13.15	16.00	Panel intern opstellen voorlopige bevindingen en voorbereiden mondelinge rapportage
16.00	16.30	Mondelinge rapportage voorlopig oordeel
16.30	17.30	Ontwikkelgesprek (parallelsessies)

BIJLAGE 4: BESTUDEERDE EINDWERKEN EN DOCUMENTEN

Het panel heeft voorafgaand aan het bezoek 8 eindwerken bestudeerd van de bacheloropleiding Cultuurwetenschappen, 10 eindwerken van de bacheloropleiding Kunstgeschiedenis, 9 eindwerken van de bacheloropleiding Muziekwetenschap en 9 eindwerken van de bacheloropleiding Theaterwetenschap. De gegevens van de eindwerken zijn bekend bij QANU en zijn op aanvraag beschikbaar.

Het panel heeft tijdens het bezoek onder meer de volgende documenten bestudeerd (deels in *hard copy* en deels via de elektronische leeromgeving):

Algemene UvA-documenten

- Facultair rapport onderwijsvisitaties
- Instellingsplan 2015-2020: Grenzeloos nieuwsgierig
- Notitie Taalbeleid onderwijs binnen de FGw: naar een Tweetalige Faculteit
- Facultair Strategisch Plan 2016-2020
- Vooruit Faculteit der Geesteswetenschappen: Innovatie in het bacheloronderwijs 2016-2018
- Kader Toetsbeleid
- Arbeidsmarktperspectief. Een onderzoek naar arbeidsmarktperspectieven onder alumni van de Faculteit der Geesteswetenschappen
- Examencommissie College of Humanities, Bachelorscripties en hun beoordeling

Jaarverslagen Examencommissies

- Jaarverslag 2016-2017 & 2017-2018, Examencommissie College of Humanities
- Jaarverslag 2016-2017 & 2017-2018, Examencommissie Graduate School of Humanities

Jaarverslagen opleidingscommissies

- Jaarverslag OC ACW 2016-2017
- Jaarverslag OC ACW 2017-2018
- Jaarverslag OC Theaterwetenschap 2016-2017
- Jaarverslag OC Theaterwetenschap 2017-2018
- Jaarverslag OC Muziekwetenschap 2017-2018
- Jaarverslag OC Kunstgeschiedenis 2016-2017
- Jaarverslag OC Kunstgeschiedenis 2017-2018
- Annual report OC MA Heritage 2016-2017
- Annual report OC MA Heritage 2017-2018
- Annual report MA Preservation and Presentation of the Moving Image 2016-2017
- Annual report MA Preservation and Presentation of the Moving Image 2017-2018
- Annual report OC MA K&C 2016-2017
- Annual report OC MA K&C 2017-2018

Vakkenselectie

Van onderstaande vakken is het studiemateriaal (studiehandleidingen, toetdossier) digitaal aangeboden. Daarnaast heeft het panel toegang gehad tot de Canvasomgeving van deze vakken.

Ba Cultuurwetenschappen

- Internationaal cultuurbeleid
- I Amsterdam

Ba Kunstgeschiedenis

- Kunsttechnieken en visuele analyse II
- Tekeningen in Focus

Ba Muziekwetenschap

- An Introduction to Cultural Musicology
- Historische Muziekwetenschap 1600-1800

Ba Theaterwetenschap

- Dramaturgie
- Performance Analyse

DMa Erfgoedstudies 90

- Track AIS 90: Society and Its Infrastructures
- Track AIS 90: Recordkeeping Informatics
- Track PPMI: Preservation & Restoration
- Track Museumstudies: History, Theory and Sources
- Track Heritagestudies: 147613096Y / MA Heritage Studies: Heritage & Memory Theory

DMa Erfgoedstudies 120

- Collecting, Curating and Display
- Curatorial Practices in the Contemporary world I
- Curatorial Practices in the Contemporary world II

M Erfgoed 60

- Information Analytics and Digital Humanities

Ma Kunst- en cultuurwetenschappen 60

- Art and Activism
- Kunst en de canon
- Comparative and Cultural Analysis
- Kunst en cultuur in het publieke domein
- How Music Works: Cognitive and Computational Perspectives

DMa kunst- en cultuurwetenschappen 90

- Seminar Dramaturgy
- Key Concepts In Theatre and Performance Studies

Overig

- Voorbeelden stageverslagen en beoordelingen Duale Ma Heritage Studies (120 EC) Curating Art and Cultures.
- Verslag veldadviesraad mei 2019 BA en MA Kunstgeschiedenis mei 2019
- Kengetallen CoH K&C
- Kengetallen GSH K&C